

Міністерство освіти і науки України

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка
Кафедра німецької та французької мов і методики їх навчання

«До захисту допускаю»

Завідувач кафедри німецької та французької мов
і методики їх навчання

кандидат психологічних наук, доцент

_____ Василь ЛОПУШАНСЬКИЙ

«_____» _____ 2025 р.

**ВИКОРИСТАННЯ АНГЛОМОВНИХ
ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ
АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ**

Спеціальність: 014 Середня освіта (Англійська мова та зарубіжна література)

Освітня програма: Середня освіта (Мова і література (англійська))

Магістерська робота

на здобуття кваліфікації: Вчитель англійської мови та зарубіжної літератури

Автор роботи: **Заріцька Ольга Володимирівна** _____

Підпис

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, доцент

Намачинська Галина Ярославівна _____

підпис

Дрогобич, 2025

ЗАХИСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

(тема роботи)

Оцінка за стобальною шкалою:

Оцінка за національною чотирибальною шкалою:

Коротка мотивація захисту:

Голова ЕК _____

Дата

підпис

прізвище, ім'я

Секретар ЕК _____

підпис

прізвище, ім'я

АНОТАЦІЯ

На сучасному етапі розвитку суспільства відзначається стійкий інтерес до мови сучасної журналістики, яка має за своїми основними завданнями інформування читачів і переконання їх у необхідності конкретного ставлення до представлених фактів та важливості певної поведінки. На поточному етапі розвитку англійської мови головною складовою публіцистичного стилю є газетна публіцистика, яка є найбільш доступною, основною і широко поширеною формою публіцистичних текстів. Відтак, вивчення особливостей газетної журналістики викликає значний інтерес та є надзвичайно актуальним сьогодні.

Сучасне мовлення газет і журналів відзначається відсутністю єдності у функціонально-стильовому оформленні, оскільки в ньому присутні різноманітні розмовні елементи, такі як жаргон та сленг. Зміни, що відбуваються в мові газет і журналів, впливають на літературну норму, оскільки роль інформації на сучасному етапі постійно зростає внаслідок розвитку цивілізації. Друковані засоби масової інформації, такі як газети та журнали, займають значну частину інформаційного потоку, стаючи доступними для широкого кола читачів, включаючи носіїв мови, які можуть стикатися з труднощами у сприйнятті та інтерпретації цих матеріалів. На сьогоднішній день мало проведено лінгвостилістичних досліджень лексичних особливостей сучасних англійських матеріалів для газет і журналів, і порівняльні аналізи практично відсутні.

У процесі дослідження були використані різноманітні методи, включаючи аналіз теоретичних джерел щодо вивченої проблеми, метод суцільної вибірки для відбору репрезентативних даних, лексико-стилістичний аналіз для дослідження лексичних особливостей, а також метод статистичних розрахунків для об'єктивної оцінки результатів.

Важливо відзначити наукову новизну цієї роботи, яка полягає в тому, що вперше проведено порівняльний аналіз лексичних характеристик американських журналів «Time», «Newsweek», «People» та британського тижневика «Spectator». Це дозволило отримати унікальні дані та здійснити об'єктивне порівняння

лексичних особливостей в журналістиці обох країн. Результати дослідження мають потенційну важливість для розуміння відмінностей у використанні мовних засобів в американській та британській журналістиці, вносячи вклад у розвиток лінгвістичної науки.

Під час аналізу літературно-книжкової, розмовної лексики та лексичних засобів вираження в журналах "Time", "Newsweek", "People", "Spectator" практичний матеріал в цілому підтверджує теоретичні положення, проте виявлено різну і часом несподівану частоту використання аналізованих лексичних одиниць.

Ключові слова: засоби комунікації, розмовна лексика, засоби вираження, мова сучасної журналістики.

ABSTRACT

At the current stage of societal development, there is a strong interest in the language of contemporary journalism, which has the primary tasks of informing readers and convincing them of the need for a specific attitude toward the presented facts and the importance of certain behaviors. At the current stage of the development of the English language, the main component of the journalistic style is newspaper journalism, which is the most accessible, fundamental, and widespread form of journalistic texts. Therefore, studying the features of newspaper journalism is of significant interest and is highly relevant today.

The current language of newspapers and magazines is characterized by a lack of unity in functional and stylistic design, as it includes various colloquial elements, such as jargon and slang. Changes occurring in the language of newspapers and magazines affect the literary norm, as the role of information at the present stage is constantly increasing due to the development of civilization. Print media, such as newspapers and magazines, occupy a significant part of the information flow, becoming accessible to a wide range of readers, including native speakers who may encounter difficulties in perceiving and interpreting these materials. To date, few linguostylistic studies have been conducted on the lexical features of contemporary English-language materials for newspapers and magazines, and comparative analyses are virtually absent.

In the course of the study, various methods were used, including the analysis of theoretical sources on the studied problem, the method of complete selection for selecting representative data, lexicostylistic analysis for studying lexical features, as well as the method of statistical calculations for an objective assessment of the results.

It is important to note the scientific novelty of this work, which lies in the fact that a comparative analysis of the lexical characteristics of American magazines "Time," "Newsweek," "People," and the British weekly "Spectator" was conducted for the first time. This allowed for obtaining unique data and conducting an objective comparison of the lexical features in the journalism of both countries. The results of the study have potential importance for understanding the differences in the use of linguistic means in American and British journalism, contributing to the development of linguistic science.

During the analysis of literary-book, colloquial vocabulary, and lexical means of expression in the magazines "Time," "Newsweek," "People," and "Spectator," the practical material generally confirms the theoretical positions; however, different and sometimes unexpected frequencies of the analyzed lexical units were revealed.

Keywords: means of communication, colloquial vocabulary, means of expression, language of contemporary journalism.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	
РОЗДІЛ 1. ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЦИСТИКИ.....	
1.1. Особливості публіцистичного стилю.....	
1.2. Функції публіцистичного стилю.....	
1.3. Концептуальні характеристики стилю.....	
1.4. Стилiстична диференціяція англійської лексики.....	
1.5. Лексика газетно-журнальних публікацій.....	
Висновки до першого розділу.....	
РОЗДІЛ 2. ВИКОРИСТАННЯ АНГЛОМОВНИХ ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	
2.1. Огляд літератури щодо використання англомовних газет і журналів у процесі вивчення англійської мови.....	
2.2. Переваги та недоліки використання англомовних періодичних видань у навчанні.....	
2.3. Практичне застосування газетних текстів для вивчення термінів, неологізмів, евфемізмів, кліше та оцінної лексики.....	
Висновки до другого розділу.....	
ВИСНОВКИ.....	
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	
SUMMARY.....	

ВСТУП

На сучасному етапі розвитку суспільства спостерігається постійний лінгвістичний інтерес до мови сучасної журналістики, основними цілями якої є інформування читацької аудиторії, а також прагнення переконати аудиторію в необхідності певного ставлення до представлених фактів та необхідність певної поведінки. На даному етапі розвитку англійської мови до публіцистичного стилю в основному відносять газетну публіцистику, яка є найбільш доступним, основним, широко розповсюдженим видом публіцистичних текстів. У зв'язку з цим дослідження особливостей газетної журналістики викликає великий інтерес і є найбільш актуальним на сьогоднішній день.

На сучасному етапі мовлення газет і журналів не має єдності функціонально-стильового оформлення. Пронизують його різноманітні розмовні елементи (жаргон, сленгові елементи). Певний вплив на літературну норму мають зміни, що відбуваються в мові газет і журналів, оскільки внаслідок розвитку цивілізації роль інформації на сучасному етапі постійно зростає. Значну частку в інформаційному потоці займають друковані засоби масової інформації: газети, журнали, які в умовах глобалізації стають доступними широкому колу читачів, у тому числі й не носіям мови, які можуть відчувати труднощі з їх сприйняттям та інтерпретацією. Зараз дуже мало лінгвостилістичних досліджень лексичних особливостей сучасних англomовних матеріалів для газет і журналів. Окремі видання з цього приводу сьогодні досліджуються рідко, а порівняльні дослідження майже відсутні.

Таким чином, **об'єктом** нашого дослідження було обрано матеріали низки сучасних англomовних періодичних видань-журналів.

Предметом роботи є характеристика лексико-стилістичних особливостей досліджуваних матеріалів.

Метою даного дослідження є виявлення стилістичних властивостей та функціонального значення лексики та лексико-семантичних засобів вираження англomовних журналів «Newsweek», «Time», «Spectator»,

«People».

Досягнення зазначеної мети стало можливим завдяки виконанню наступних **завдань**:

1. визначати характерні ознаки публіцистичного стилю,
2. розглянути різні підходи до класифікації лексики сучасної англійської мови,
3. з'ясувати особливості вживання лексики в газетах і журналах,
4. проаналізувати жанрову специфіку досліджуваних англомовних журналів,
5. визначити лексико-стилістичні особливості вживання літературно-книжної, розмовної лексики та лексичних засобів виразності в проаналізованих джерелах.

У ході дослідження були використані такі методи як: аналіз теоретичних джерел з проблеми, метод суцільної вибірки, лексико-стилістичний аналіз, метод статистичних розрахунків. Вперше зроблено спробу порівняння лексичних характеристик американських журналів «Time», «Newsweek», «People» та британського тижневика «Spectator».

Практичне значення дослідження полягає в можливості використання отриманих матеріалів у викладанні англійської мови в загальноосвітніх навчальних закладах з профільним рівнем навчання.

РОЗДІЛ 1. ЛЕКСИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЦИСТИКИ

1.1. Особливості публіцистичного стилю

Сучасний етап розвитку цивілізації характеризується небувалим зростанням відтворюваної та споживаної інформації. Результатом цього є те, що різноманітні види інформації набувають все більшого значення в житті суспільства, що, в свою чергу, пояснює стійкий лінгвістичний інтерес до мови сучасної журналістики, основною метою якої є інформування читачької аудиторії [53].

На думку дослідників, публіцистичний стиль виник як самостійний функціональний стиль англійської мови в середині XVIII століття [65]. На сучасному етапі розвитку англійської мови до публіцистичного стилю в основному відносяться газетна публіцистика, ораторське мистецтво, нариси, тексти спогадів і біографій, а також усний варіант цього стилю — тексти радіокоментарів. «В основі публіцистичного стилю лежать публікації в газетах і журналах, які є найбільш доступним, масовим, розповсюдженим видом публіцистичних текстів, для яких характерна аналітична переорієнтація фактів і конкретизація викладеного матеріалу» (там само).

Публіцистичний стиль займає особливе місце в системі стилів літературної мови, оскільки в багатьох випадках він має справу з текстами, написаними в інших стилях. Мета наукового та ділового мовлення — розумове відображення дійсності, а художнього — її емоційне відображення. Журналістика відіграє особливу роль, оскільки прагне задовольнити інтелектуальні та естетичні потреби

1.2. Функції публіцистичного стилю

Найважливішими функціями публіцистичного стилю є інформативна та впливова. Інформаційна функція текстів, пов'язаних із цим стилем,

полягає в тому, що автори таких текстів прагнуть донести до якомога ширшого кола читачів, глядачів, слухачів значущі для суспільства проблеми та погляди авторів на ці проблеми. Інформація в публіцистичних текстах не тільки описує факти, а й відображає думки, настрої, містить коментарі та думки авторів. Це відрізняє її від наукової інформації. Інша відмінність пов'язана з тим, що публіцистичні твори не поставлені перед повним всебічним описом конкретного явища, публіцист прагне писати насамперед про те, що цікавить певні соціальні верстви, наголошуючи на тих сторонах життя, які важливі для його потенціалу. аудиторія.

Друга найважливіша функція цього стилю — функція впливу. Публіцист має на меті не тільки розповісти про стан справ у суспільстві, а й переконати аудиторію в необхідності певного ставлення до викладених фактів і необхідності певної поведінки. Для публіцистичного стилю характерна відкрита тенденційність, полемічність, емоційність, що зумовлено саме прагненням журналіста довести правоту своєї позиції. Функція впливу є системоутворюючою для публіцистичного стилю, вона відрізняє цей стиль від інших різновидів літературної мови. Крім інформативної та впливової, тексти публіцистичного стилю, звичайно, виконують і всі інші функції, властиві мові: комунікативність (тексти створюються не для внутрішнього користування і не для конкретного адресата, а для максимально широкої аудиторії); експресивна (текст, як правило, яскраво відображає особистість автора, вирізняється помітним і емоційно забарвленим ставленням автора до викладених фактів); естетичний (установлення автора, що повідомлення за своєю формою, в єдності зі змістом задовольняє естетичне почуття адресата) [85].

Публіцистичні твори вирізняються надзвичайною широтою. Вони можуть стосуватися будь-якої теми, яка опинилася в центрі уваги громадськості. Серед таких постійно висвітлюваних тем, насамперед, слід назвати політику, інформацію про діяльність уряду та парламенту, вибори, партійні заходи, заяви політичних лідерів; теми освіти, охорони здоров'я, соціальний захист населення; інформація про стан громадського порядку;

звіти про події, стихійні лиха, аварії тощо.

До публіцистичного стилю належать інформаційні жанри (замітка, інтерв'ю), аналітичні жанри (аналітична стаття, огляд, коментар, рецензія), сатиричні жанри (фейлетон, памфлет, сатирична замітка), художньо-публіцистичні жанри (нарис, нарис, полемічна стаття), реклама. Інформаційні жанри (найбільш відкрита система, оскільки використовує елементи всіх жанрів для реклами і, отже, впливу на адресата) [85].

Різноманітний матеріал, який підпадає під поняття журналістики в сучасній англійській, характеризується явним полістилізмом. Водночас сама ідея функціонального стилю потребує від дослідника певного узагальнення, певного упорядкування всієї текстової різноманітності, що дозволило б підвести всі різновиди публіцистичного стилю під один «знаменник», який би чітко вирізняв цей стилістичний реєстр з-поміж інших функціональних стилів мови, а разом з тим на часі виявити тотожні сутності в текстах публіцистики, що засвідчують його єдність.

1.3. Концептуальні характеристики стилю

До них належать, насамперед, істинність (тексти описують реальні або розуміються автором як абсолютно реальні події), достатність (подання зазначеного факту в його повноті, можливе в рамках даного тексту) та аргументованість (будь-яка позиція). висловлене автором отримує вагомий переконливий доказ). Важливою концептуальною характеристикою публіцистичного стилю є його одночасна спрямованість на стандартизацію (будь-яке відтворення однотипних об'єктів, яке можна розглядати як постійну прагматичну ознаку публіцистичного стилю, забезпечене широким розмаїттям мовних і позамовних засобів) і експресивність (здатність мовної одиниці справляти певний прагматичний вплив на адресата мовлення [61]). Це протиставлення, очевидно, тісно пов'язане з основним принципом виконання в стилі публіцистики двох мовних функцій: комунікаційної та впливової. Виконання функції впливу

безпосередньо пов'язане з концептуальним параметром виразності і, навпаки, пов'язане з виконанням функції спілкування — типологічна ознака стандартизації публіцистичного тексту [61]. Серед категорій тексту, що формують публіцистичний твір як цілісне мовленнєве утворення, особливу роль відіграє категорія модальності та пов'язане з нею поняття «образ автора». Ця категорія вважається «ідейним і змістово-стильовим центром» публіцистичного твору і по праву посідає провідне місце в стилістиці тексту [10]. Автор не тільки створює власний текст, але й направляє читача в його інтерпретації тексту. Крім того, як специфічний суб'єкт, автор вносить свої, особисті корективи в побудову тексту, тобто, реалізує прагматичну установку автора. Отже, авторське «Я» є важливою жанроутворюючою характеристикою медіатексту (там само).

Важливою ознакою публіцистики є використання найбільш характерних для даного моменту суспільного життя способів викладу матеріалу, найбільш частотних лексичних одиниць, фразеологізмів і метафоричних вживань слова, характерних для даного часу. Актуальність змісту змушує журналіста шукати адекватні форми його вираження, загалом зрозумілі й водночас відрізняються свіжістю й новизною.

Публіцистика є основною сферою виникнення і найактивнішим каналом поширення мовних неологізмів: лексичних, словотвірних, фразеологічних. Тому цей стиль має значний вплив на розвиток мовної норми. На жаль, у випадках відтворення недбалого, неточного мовлення цей вплив виявляється негативним: люди з низькою культурою мовлення сприймають помилки як норму.

Особливістю публіцистичного стилю є широке охоплення лексики літературної мови: від науково-технічних термінів до слів побутової розмовної мови. Публіцистичний стиль обслуговує політико-ідеологічні, соціально-економічні та культурні відносини. Тому його значення в сучасному світі зросло. Публіцистичний стиль має свої відмінні риси. Існує характерна лексика, яка співвідноситься з основними темами в ЗМІ, в ній формуються основні ідеологеми, які тиражуються ЗМІ, а потім «осідають»

у масовій свідомості. Журналістське мовлення характеризується прихованою або відкритою оцінкою в залежності від шкали цінностей автора чи видання. У цьому підстилі образ автора є конкретним, створює певну інформаційну атмосферу [58]. У публіцистичному мовленні найяскравіше проявляється сучасне ставлення ЗМІ до творчості, а не до стереотипу, що досягається мовною грою, створенням вертикального контексту за допомогою цитат та наскрізної іронії. [58].

1.4. Стилiстична диференцiацiя англiйської лексики

Словник сучасної англійської мови, який об'єднує всі лексичні одиниці мови, характеризується перш за все своєю гнучкістю. У процесі свого розвитку і становлення національна мова стає все більш виразною. Ця диференціація, зокрема, знайшла своє вираження в диференціації лексики.

На думку вчених словниковий склад англійської мови можна представити, як якусь цілісну систему, в якій різні аспекти, слова, такі як значення, поняття, морфологічна структура, стилістичні особливості тощо, можуть бути організовані як залежні елементи системи.

Вважають, що більшість слів сучасної англійської мови є загальноживаними. Учені умовно називають їх словами з нейтральним стилістичним забарвленням, які однаково можуть вживатися як у письмовому мовленні, так і в усному спілкуванні. На тлі такої нейтральної лексики науковці виділяють два шари лексики, які називаються «літературно-літературним» і «розмовним» [85]. Розмовний шар лексики, як правило, має певне емоційне забарвлення. Художньо-літературна лексика також в окремих випадках має емоційне забарвлення — піднесеність, урочистість тощо. Ці категорії є історичними, оскільки ті слова та вирази, які в одну епоху належали до розмовної лексики, в іншу стають загальною лексикою з нейтральним забарвленням або навіть переходять у розряд літературно-книжної лексики. І, навпаки, те, що є на певний період літературно-літературною лексикою, згодом може перейти

до розряду нейтральних або розмовних слів. Однак чіткої класифікації лексики в англійській мові немає. Отже, словниковий склад сучасної англійської мови ділиться на три шари. У літературно-книжному словниковому шарі виділяють групи слів, до яких належать загальнолітературна та літературна лексика та функціональна літературно-літературна: терміни, поетизми, архаїзми, неологізми, варваризми та іншомовні. Нейтральна лексика – другий шар. До розмовної лексики належать загальнолітературна розмовна лексика та нелітературна розмовна лексика: жаргонізми, жаргонізми, діалектизми, професіоналізми, неологізми, вульгаризми [85].

Терміни включають слова, що позначають «нововиниклі поняття, пов'язані з розвитком науки, техніки та мистецтва». Термін розуміється як «слово або фраза, що має особливе значення, формує і виражає професійне поняття і використовується в комунікативному процесі суспільного виробництва» [37]. Прикладами цього є такі слова, як: кіста, тиф, пневмонія. Основною сферою вживання цих одиниць є стиль наукової прози, де вони позначають нові поняття, що виникли в результаті досліджень, експериментів тощо. Терміни вживаються і в інших стилях мовлення (газетно-публіцистичний, художній, офіційно-діловий та ін.) як для створення відповідного колориту, так і з іншою метою [68].

У писемному типі мовлення використовуються літературно-книжний різновид літературної мови, поетизми, «різноманітний пласт слів сучасної англійської мови, включаючи архаїзми». Вони використовуються поетами для створення високого, урочистого колориту (*billow, whilome, swain, clad*).

Архаїзми (грец.) – слова чи вирази, що вийшли з ужитку і перестали вживатися в звичайному мовленні. Архаїзми використовуються в історичних оповіданнях і поезії, щоб створити реальний антураж тих часів, наприклад *ти, твій, ворог, горе, кінь*. До архаїзмів належать застарілі слова, які вживаються на позначення існуючих предметів і понять (*бенісон, безоніан, клаут*) [34].

До неологізмів належать будь-які нові словникові та фразеологічні

одиниці, що з'являються в мові на певному етапі її розвитку або позначають нові поняття, що виникли внаслідок розвитку науки і техніки, нових умов життя, соціально-політичних змін тощо, або виражають нові слова, створені з емоційно-стилістичною метою, вже існуючі поняття, наприклад, глядач, атомна купа, період напіврозпаду, трасуючий атом, а також блакитна фішка, наповнена душею, пояс і затискачі [36].

Варваризми — слова та фрази, запозичені з інших мов, але «певною» мірою пристосовані до норм мови-реципієнта та вживані в загальному сенсі, хоча їх іншомовне походження дуже чітко відчувається, наприклад, *parvenu*, *a propos*, *bon mot*, *ad ovo* [35].

Іншомовні слова — слова з ін. мов, які, на відміну від запозичених слів, не засвоєні повністю мовою, що їх запозичила, усвідомлюються мовцями як чужорідні й зберігають ознаки свого походження. Це виявляється як у їхній формі, так і у семантиці. Вони не є експресивними засобами мови, оскільки не входять до системи стилістичних опозицій мови-реципієнта, але можуть бути використані для створення різних стилістичних засобів у певних мовленнєвих і ситуативних контекстах [31].

А. Н. Мороховський додає, що «сленг — це особливий, історично вироблений і більшою чи меншою мірою властивий усім суспільним прошаркам мовців варіант (насамперед лексичних) норм, що існують переважно у сфері усного мовлення і функціонально відрізняються від сленгу та професійних». елементи мови» [85].

Сленг має певну тематико-етичну спрямованість. Ряд дослідників виділяють усередині сленгу підгрупи: військовий «сленг», спортивний «сленг», театральний «сленг», студентський «сленг», парламентський і навіть релігійний «сленг».

Проте в сучасній лексикографії сленгом часто називають просторіччя, діалектизми, аргі та багато інших. Так, у словниках із позначкою «сленг» подано такі категорії слів і словосполучень: «а) слова, що відносяться до злочинського сленгу, наприклад: *barker*— револьвер; *dance* — бути повішеним; *idea pot* — голова;

б) слова, споріднені з іншими сленгами, наприклад: to bust - опускати, to dog a watch – розділяти вахту з партнером, a big-boy - великокаліберна рушниця; to eat the ginger – виступати в найкращій ролі; a dead hooper – поганий танцюрист; sleeper – курс лекцій (зі словника студента) тощо. Завдяки включенню в «сленг» найрізноманітніших сленгів він починає самодиференціюватися;

в) до сленгу належать також довільні утворення, що виникли внаслідок літературних асоціацій і значення яких зумовлене їх семантичним зв'язком з вихідним поняттям. Так, наприклад, слово Scrooge у значенні злий і скупий з клеймом «сленг»;

г) у багатьох англійських і американських словниках йдеться про «сленгові» слова, утворені в результаті конверсії. Наприклад: іменник давній, утворений від прикметника в значенні старий, має ознаку «жаргон»;

д) у деяких словниках аббревіатури також вважаються «сленгом». Слова типу rep (скорочено від reputation) – репутація; cig (від cigarette) – сигарета; лабораторія (від лабораторія) – кабінет.

е) навіть найпоширеніші слова та вирази в англійській літературній мові входять до категорії «сленг». Наприклад: to go halves – увійти в долю; to go in for – захоплюватися чимось; to cut off with a shilling – залишитися без спадщини тощо» [32].

Стилістичні функції сленгів зумовлені їхньою природою. Найчастіше вони використовуються з метою більш емоційної характеристики описуваного предмета і явища. Часто такі сленгові терміни беруть у лапки, щоб підкреслити їхню «нелітературність».

Жаргонізми – це наявні в кожній мові слова, мета яких – зберегти таємницю певної соціальної групи (grease – гроші, loaf – голова). Оскільки більшість жаргонів незрозумілі людям поза соціальною чи професійною групою, яка їх використовує, вони мають соціальний характер [33]. Як приклад можна взяти сленгові назви зі сфери спортивної фармакології: juice, sauce, roids, gear (там само). Діалектні слова можна визначити як слова, «які в процесі становлення національного варіанту англійської мови залишилися

поза її літературними межами» і використання яких обмежене певною територією (там само). Прикладами діалектних слів є такі лексичні одиниці: lass, lad, daft, fash.

Під професіоналізмами розуміють однозначні слова, які вживають у певній професійній сфері люди, які мають спільні інтереси, ці одиниці дають нові назви вже існуючим предметам, поняттям, предметам і знаряддям. Наприклад, tin-fish (підводний човен), ripper (спеціаліст, що прикрашає тістечка за допомогою крем-люльки), outer (вибійний удар).

До вульгаризмів належать «грубі вислови або такі вислови, які вживаються тільки в розмовній мові і особливо в мовленні некультурних і неосвічених людей». Вульгаризми «не є загальноновживаними в суспільстві через їх грубість або непристойність».

А. Н. Мороховський та інші науковці вважають, що стилістична класифікація словника має ґрунтуватися на критерії чи критеріях, які мають ґрунтуватися на незмінних характеристиках слів, узятих у певному синхронічному зрізі, причому критерії стилістичні, а не лексикологічні, хоча усталена термінологія може зберігатися (терміни, жаргонізми, поетизми, неологізми тощо) [85].

А. Н. Мороховський та інші дослідники виділили два критерії:

а) «внутрішній (парадигматичний) — ознака, що характеризує лексико-стилістичне значення слова, взятого в певній лексико-стилістичній парадигмі. Основу парадигми складає ознака наявності чи відсутності, крім основного денотативного значення, додаткового експресивного, емоційного чи оцінного значення» [85];

б) «зовнішній (синтагматичний) — ознака, що характеризує зв'язок лексичного та лексико-стилістичного значення слова з контекстом, у якому воно вжито» (там само).

Таким чином, проблема поділу англійської лексики є дуже складною, різні дослідники виділяють неоднорідні критерії побудови класифікацій, у результаті чого ці класифікації виявляються суперечливими. Однак, незважаючи на існування багатьох точок зору на це питання, багато

дослідників приходять до одностайного висновку, що всю лексику англійської мови можна поділити на стилістично немарковану і стилістично марковану.

1.5. Лексика газетно-журнальних публікацій

Мова публікацій у газетах і журналах має певну специфіку, яка відрізняється від мови наукової чи художньої літератури, від розмовного мовлення. Це результат тривалого відбору мовних засобів, який призводить до того, що друкована преса має ряд загальних рис, які змінюються від епохи до епохи, а також цілком специфічні риси, які притаманні окремим газетним жанрам і виданням.

Бажання якнайшвидше повідомити останні новини не може не відбиватися як на характері комунікативних завдань, так і на словесному втіленні публікацій, а також на тому, що публікації розраховані на різноманітну аудиторію і повинні привертати увагу. Читач не бажає витрачати багато часу на читання неспеціальної масової газети чи журналу, тому інформація передається в стислому вигляді, щоб донести основне повідомлення та забезпечити певний емоційний вплив на читача. Через те, що споконвічна інформаційна функція газетно-журнальних публікацій все більше витісняється іншою – впливовою, що перетворює стиль мови газети на своєрідний публіцистичний стиль. Проте особливі умови виходу видання – стислі терміни підготовки матеріалу, що не дає змоги ретельно його стилістично опрацювати, повторюваність тем і обмежене коло тем – призводять до того, що публіцистичний стиль у газетах часто спрощується, стандартизується і зазнає лексичного скорочення, а наявність стандарту породжує газетні штампи, такі характерні для газетного мовлення. Газети часто виконують кілька функцій: інформаційну, навчальну, розважальну. Кожна з них накладає на відповідні матеріали свої стилістичні характеристики [103 с.14].

На сучасному етапі мовленнєвий вигляд конкретного видання

визначається концепцією, в якій чітко формулюються вимоги до текстів видань. Загалом концепція враховує ідеологію (заангажованість певною політичною, економічною, культурною ідеєю), тип видання (основні завдання, характеристики аудиторії, періодичність, обсяг), тематику та зміст, структуру видання (принципи оформлення матеріалів, графічного зображення) та ін. Відповідно до обраної концепції видання формує набір ключових понять, визначає ціннісні орієнтації, щодо яких події суспільного життя отримують негативну чи позитивну оцінку. Визначено коло персонажів, подій, які мають пріоритетне значення для видання.

При кількісно-якісній характеристиці газетної лексики дослідники відзначають великий відсоток власних назв: топонімів, антропонімів, назв установ та організацій тощо. (Park Lane, Piccadilly Circus, а Columbia Pictures), вищий відсоток цифр і слів загалом, що належать до лексико-граматичного поля множини, ніж в інших стилях, і велика кількість дат. етимологічна точка зору, вживання багатьох інтернаціональних слів і схильність до новаторства, які, однак, швидко перетворюються на кліше: військова істерія, переважна більшість, мирне співіснування, ескалація війни тощо. Крім того, у публікаціях журналів спостерігається таке явище, як полістилізм, що виявляється у змішуванні лексики з різних сфер спілкування [85].

Розглядаючи лексику в денотативному плані, багато дослідників відзначають великий відсоток абстрактних слів, хоча інформація, як правило, конкретна. За конотаціями часто вживається не стільки емоційна, скільки оцінно-експресивна лексика. Ця оцінка часто проявляється у виборі підвищеної лексики: banner, champion, clarion, shield. Часто в газетах з'являються неологізми, які створюються для позначення нових понять політичного, наукового або популярного характеру. За своєю структурою і способом утворення неологізми в мові газети представлені кількома варіантами. Найхарактернішими способами утворення неологізмів у мові англійської газети є: словотвір (build-up – накопичення військових сил, lobby-in – нарада з політичних питань), афіксація (bogdom – глухий кут

життя, non-partizan – неналежність до жодної партії, oneupmanship – прагнення бути першим), конверсія (to print – a print) [103].

Деякі дослідники вважають «професійну лексику» англomовних періодичних видань, яка є складним об'єднанням, яке, з одного боку, базується на термінах, з іншого – загальною лексикою, тобто, ті слова та словосполучення, які використовуються при описі різних сторін діяльності друкованих видань. На думку вчених, професійну лексику доцільно називати «спеціальною лексикою», оскільки вона складається з великих пластів лексики, що обслуговує певні сфери виробничої та виробничо-організаційної діяльності людей [20]. Ядро професійної лексики становлять терміни, які відрізняються семантичною прозорістю, яка пояснюється відкритістю цієї сфери, що зумовлено прагматичним ставленням ЗМІ до спілкування з суспільством та міжкультурної комунікації.

Відмінною рисою термінологічної системи друкованих видань є її надзвичайна близькість до загальнонародної мови. На це впливає функціональна варіативність мови, яка йде у двох «діалектично нерозривних напрямках»: диференціації мови та її інтеграції. Це призводить до прагматичної рухливості лексичних одиниць, які мігрують із загальної лексики в термінологію (cyclodrum – обертовий барабан з отворами та джерелом світла, що використовується для створення ефекту вогнів поїзда, що проїжджає) та професійних жаргонів (oater). (sl) - "вестерн") і навпаки» [5].

У професійній лексиці видань стирається межа між офіційною та неофіційною сферами вживання. Більшість слів характеризується високим ступенем метафоричності. Як приклад можна взяти слово baby (spotlight), яке не позначається як «сленг», а також вираз baby bilbord (невеликий рекламний плакат у громадському транспорті), який має таке позначення. Ці лексичні одиниці також відрізняються високим ступенем мобільності при переході з одного шару лексики в інший. Наприклад, слово soap opera (раніше мильну оперу називали «сленгом», а тепер воно подається без позначок і часто вживається. Зараз у професійній лексиці друкованих

видань спостерігається тенденція до створення «безгендерної мови»). Він полягає у «утворенні гендерно нейтральних іменників».

Одним із найпродуктивніших способів творення нових лексичних одиниць у сфері професійної лексики є метафоризація. Цей процес йде «по лінії заміни диференційних сем початкового значення диференційними семами нового значення, заснованого на загальній семі. При цьому загальна сема може або входити в ядро значення і мати ранг диференційної семи, або перебувати в імплікативі (в ранзі потенційної семи). Вчені стверджують, що є два види метафоричного переносу:

«1) за спільністю притаманних ознак: dog ear / dog – рамка на першій сторінці газети, розташована в одному з верхніх кутів, де вказується номер випуску та інша спеціальна інформація про газету,

2) на основі спільності асоціативних характеристик: hammocking – привернення уваги до його перенесення між двома популярними програмами» [8].

Однією з основних ознак газетного словника є наявність лексичних одиниць, «позначених у лексикографічних джерелах як елементи усного мовлення», які мають певні специфічні ознаки: перевага надається вживанню скорочених слів; переважання одно- і двоскладових слів (як правило, іменників і дієслів); наявність мовної гри, що призводить до зміщення акцентів у виконанні газетами своїх функцій: «функція впливу починає переважати над функцією повідомлення». Таке проникнення в лексикон газет можна вважати особливістю мови міста. У друкованих виданнях, як правило, використовується писемність міста, яка «за визначенням має бути мовним стандартом». Проте «найприроднішою формою спілкування в межах міста є усне мовлення». У результаті ці форми існування мови взаємодіють між собою, що призводить до того, що «елементи усного мовлення, в тому числі всі форми його прояву (включаючи соціальні діалекти), якими користуються жителі певного міста, проникають у писемне мовлення». [96]. Характерною рисою газетно-інформаційного стилю сучасної англійської мови є велика кількість

абревіатур і скорочених слів, особливо поширених у заголовках, які за типом утворення можна поділити на такі категорії:

а) «абревіатури утворюються додаванням початкових букв усіх слів, що утворюють у даному випадку загальне поняття (вихідний тип): BSC – British Steel Corporation»;

б) «абревіатури, що утворюються додаванням початкових літер головних слів, що утворюють єдине поняття, при пропуску службових слів (варіант початкового типу): USWA – United Steel Workers of America»;

в) «складноскорочені слова, що складаються з двох елементів: початкової літери першого слова і другого слова, що не зазнало скорочення (змішаного типу): Mway protest – протест проти шосе» [74].

Специфічна побудова англійських заголовків обумовлена різними цілями, наприклад, вони повинні зацікавити читача заміткою, справити на нього певний емоційний вплив і забезпечити стиснення інформації. Основним способом, який дозволяє зробити заголовок не тільки інформативним, але й донести необхідну інформацію так, щоб читач зацікавився нею, є експресія. Виразити себе експресивністю комплексу англійських газетних заголовків на лексичному рівні вважається часте вживання невеликої кількості спеціальних слів, що складають своєрідний «заголовний жаргон»: ban, offer, claim, clap, crash, cut, dash тощо. [56]. Особливо широко вживаються сленг та інші лексичні елементи розмовного стилю, які надають виразності заголовному комплексу, наприклад: «Robots Lend a Helping Hand to Surgeons». Такі стилістичні прийоми, як каламбури, гра слів, алюзії займають особливе місце у вираженні експресивності заголовків в англійських друкованих виданнях. Вони залучають читача до своєрідної мовної гри, викликають у нього певні асоціації та інтерес, привертають увагу: «In God we tussle» за аналогією з висловом «In God we trust» [103].

Загальні характеристики стилю газетної інформації, про які вже йшлося, яскраво проявляються в заголовках газет. Тут широко представлені назви та політичні терміни, абревіатури тощо.

У мові газети часто вживаються синонімічні повтори, які виконують досить сервільну функцію – функцію наростання та спонукання. Особливо чітко синонімічний повтор простежується в ланцюжку заголовків – підзаголовків (вступ), де коротко викладена в заголовку інформація доповнюється подробицями, більш розгорнутим викладом під заголовком. Синонімічний повтор дозволяє зробити те чи інше доповнення, розширення, деталізацію, уточнення основного змісту висловлювання. Таким чином синонімічний повтор виконує ще й функцію деталізації [68].

Синоніміка, як відомо, є хорошою основою для побудови різноманітних стилістичних фігур мови, які, у свою чергу, необхідні для емоційного чи логічного посилення мовлення автора газетної статті. Синонімічна заміна здійснюється образними засобами, що повторюють думку, висловлену стилістично нейтральними лексичними одиницями та сполученнями з прямим значенням. Тобто, повтор використовується на основі багатозначності слова: «It's very difficult to demonstrate intent in the criminal law generally. It's much more difficult where there are layers of hierarchy between the accused and those carrying out the specific killings, and where leaders are careful not to leave a paper trail linking them to the acts in question». Синонімічний повтор на основі антитези вживається також у газетних і журнальних статтях. Це виявляється в тому, що друге речення тексту незвично повторює думку, висловлену в першому реченні, що посилює експресивність висловлювання. Наприклад: The fact that the attack on the court is being linked to the headscarf issue has reopened old political wounds. The shooting has brought to the surface simmering tensions between the overwhelmingly Muslim, but staunchly secular, Turkish establishment and the governing Justice and Development Party [32]. Таким чином, можна сказати, що оновлення вживання синонімів характерне для газетної лексики з її відкритістю та готовністю до оновлення. У зв'язку з тим, що синонімія лежить в основі побудови різноманітних засобів мовленнєвого впливу, які володіють якостями образності, емоційності, оцінності та функціонально-стилістичної маркованості; його використання дає змогу повніше розкрити

інформативну функцію, експресивну (для максимального впливу та переконання), а також сприяє досягненню взаєморозуміння між автором і читачем (функція встановлення контакту).

Мовні особливості тексту новин включають використання лексичних сполук або складних слів нестійкого типу, які часто тяжіють до багатоеlementності, наприклад: Rock-Point-life-insurance-company-building-fire-escape. Така компресія пояснюється тим, що кожен конкретний текст новини обмежений у часі та просторі.

Основною ознакою новинних та інформаційно-аналітичних текстів на лексико-фразеологічному рівні є, звичайно, високий ступінь клішування, наприклад: опитування громадської думки, в атмосфері гострої полеміки, зустріч на найвищому рівні, протікати. удар. Такі стійкі словосполучення складають основу повідомлення і переходять з одного тексту в інший, ніби виступають постійним компонентом повідомлення на певну тему. У текстах новин конотативні словосполучення практично не вживаються, оскільки вони не відіграють великої ролі у виконанні основної функції таких текстів – повідомляти, інформувати, викладати факти. Водночас словосполучення з оціночними конотаціями можуть нести певне смислове навантаження, необхідне для правильного тлумачення тексту новини, наприклад: визвольний рух, борець за свободу, невинні мирні жителі. Але в інформативно-аналітичних текстах помітно зростає роль таких конотативних сполучень, які підсилюють зміст при висловленні думок і оцінок, наприклад: «breathhtaking discourtesy, Poor Tories! gimmick, kitschy» [76].

Іншою особливістю мови новин є обмежене використання ідіоматичних сполук, зосереджених переважно в контексті цитати, яка є найважливішою частиною новинного тексту, оскільки сприяє об'єктивному впорядкуванню серії новин, наприклад: «General Alhi was also General Alhi was also quoted of saying that there are all conditions to bury the hatchet, because ninety per cent of the issues related to the peace process have now been resolved» (там само).

В інформаційно-аналітичних текстах, навпаки, широко вживаються ідіоматичні сполучення, які надають тексту образності та дозволяють точніше висловити думку автора, наприклад: «to fire a shot across smb's bows, to handle smb with kid gloves» [85].

Ідіоматичні словосполучення в публіцистичних текстах зустрічаються як у вихідному, так і в деформованому вигляді. Деформація фразеологізма чи навмисне обігрування його окремих частин дозволяє автору досягти додаткової виразності, створити несподіваний образ, що запам'ятовується, наприклад: «to be born with a silver spoon under one's nose» [85].

Новинні та інформаційно-аналітичні тексти містять значну кількість словосполучень, що позначають предмети та явища, що зустрічаються лише в даній культурі, у даній мовній спільноті, наприклад: оратор на першій лаві, бути на задніх лавах. Адекватне розуміння такої культурно-специфічної лексики вимагає відповідних базових знань.

Впливова функція друкарського верстата реалізується також за допомогою таких стилістичних прийомів, як метафора та порівняння, які допомагають налаштувати аудиторію так, як того хоче журналіст. Оцінка метафори полягає в тому, що автор, вживаючи слово в незвичайному образному значенні, тобто, у метафоричному розумінні він викладає своє бачення ситуації не прямо – «в лоб», а викликає у читача певні асоціації (позитивні чи негативні), які впливають на його оцінку запропонованої інформації. Авторські метафори зустрічаються рідше, ніж «звичайні». Але «найбільш вдалі і запам'ятовуються авторські метафори з часом стають звичними і перетворюються на газетні штампи та кліше». Цікаві авторські метафори в газетних і журнальних публікаціях зустрічаються здебільшого в заголовках, підзаголовках, фрагментах тексту, а також «першому і другому реченнях на початку і в кінці статті, що містять, як правило, основні судження і висновки автора. Такі помітні фрази привертають увагу аудиторії: «Our soft spot for the serial killer of the Arctic (для білих ведмедів)». В основному тексті статей часто зустрічаються «викреслені або звичайні метафори: «Teheran plays a double game». Що стосується порівняння в

друкованих виданнях, то воно зустрічається вкрай рідко, майже повністю переходить до розряду виражальних засобів, властивих лише художній літературі. Метафора справді є "невід'ємною частиною арсеналу дієвих засобів мови газети. Вона дає можливість журналісту «в ненав'язливій і недратівливій формі висловити і донести до читача свою думку і ставлення до проблеми, що розглядається, дозволяє творчо подати інформацію».

Висновок до 1 розділу

Мова сучасної журналістики включає газетні репортажі, ораторське мистецтво, нариси, мемуарні тексти, біографії, а також тексти радіокоментарів. Публіцистичний стиль виконує дві основні функції: інформаційну та впливову, а також ряд додаткових: комунікативну, експресивну, естетичну. Серед жанрів, що відносяться до цього стилю, можна виділити інформаційний, аналітичний, сатиричний, художньо-публіцистичний і рекламний. Публіцистичні твори охоплюють широку тематику, характеризуються багатостильовою лексикою. До основних мовних ознак публіцистичного стилю належать спеціальна термінологія, емоційно-забарвлена лексика, неологізми, використання абстрактної та конкретної лексики, охоплення лексичних одиниць від наукового до розмовного. Публіцистичне мовлення характеризується прихованою або явною оцінкою, а також використанням мовної гри, створенням вертикального контексту за допомогою цитат і наскрізної іронії.

Проблема поділу англійської лексики дуже складна. різні дослідники виділяють неоднорідні критерії побудови класифікацій. Отже, робимо висновок: лексику англійської мови можна розділити на: стилістично немарковану, яка може використовуватися у всіх формах і ситуаціях спілкування, і стилістично марковану («літературно-літературну» і «розмовну»), яка обмежена у своєму застосуванні. Стилiстично немаркованим є шар нейтральної лексики. До «книжно-літературного» словника належать такі одиниці, як терміни, поетизми, архаїзми,

неологізми, варваризми, іншомовні слова. До складу «розмовної» лексики входять жаргонізми, сленгізми, діалектизми, професіоналізми, вульгаризми. Мова газет і журналів у лексиці їх видань має ряд характерних особливостей. Серед них великий відсоток власних назв: топонімів, антропонімів, назв установ і організацій, числівників, а також абстрактних слів і оцінно-експресивної лексики. Крім того, газетно-журнальні публікації характеризуються великою кількістю дат і скорочень, газетного паперу і неологізмів. Лексика газет і журналів насичена, з одного боку, термінами, а з іншого – часто вживаними лексичними одиницями. «Заголовний жаргон», синонімічні повтори, слова нестійкого типу, використання ідіоматичних сполук, культурно-специфічної лексики, а також таких лексичних засобів, як метафора та порівняння, є характерними рисами газетно-журнальної мови. Ці мовні засоби допомагають реалізувати інформаційно-впливову функцію газети та досягти головної мети, тобто. основного повідомлення та справляючи певний емоційний вплив на читача.

РОЗДІЛ 2

ВИКОРИСТАННЯ АНГЛОМОВНИХ ПЕРІОДИЧНИХ ВИДАНЬ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

2.1. Огляд літератури щодо використання англомовних газет і журналів у процесі вивчення англійської мови

Застосування автентичних матеріалів у процесі вивчення англійської мови набуло великої популярності упродовж останніх років. Серед цих матеріалів англомовні газети та журнали стали важливими ресурсами для підвищення рівня володіння мовою. Використання англомовних газет та журналів у навчанні англійської як другої або іноземної мови допомагає учням ознайомитися з реальним використанням мови. Як зазначає С. Парапалі, учні часто втрачають інтерес до традиційних підручників, тому вчителі шукають альтернативні матеріали, які можуть зацікавити та мотивувати їх. Газети та журнали пропонують актуальний і змістовний матеріал, відображаючи реальні ситуації та актуальні проблеми суспільства. Вони містять різні стилі написання, багатий словниковий запас, граматичні структури та ідіоматичні вирази. Завдяки цьому учні мають можливість розвивати навички читання, розширювати свій лексичний запас і поглиблювати розуміння англійської мови в контексті, що сприяє більш глибокому засвоєнню матеріалу [90, с. 166].

Англомовні журнали є цінними інструментами для навчання англійської мови, оскільки надають автентичний, сучасний і цікавий контент. Використання таких матеріалів у вивченні англійської як іноземної мови допомагає не лише покращити мовні навички, але й сприяє критичному мисленню, пов'язуючи учнів з реальним світом. Це створює мотивацію для вивчення мови та спрощує процес засвоєння нової інформації. В. Відоусон підкреслює, що автентичні матеріали в навчанні дозволяють учням відчувати реальну мову в її природному середовищі. Газети та журнали відображають сучасне використання англійської, а також культурні та соціальні аспекти суспільства, даючи можливість розвивати не лише мовну, а й культурну компетенцію [93].

Згідно з Д. Нунаном, будь-які усні чи письмові матеріали можуть бути використані в освітніх цілях, і англомовні газети та журнали є ефективними інструментами для формування цілісного підходу до вивчення мови, який поєднує лінгвістичну компетенцію та культурне розуміння. Використання автентичних матеріалів у класі дозволяє учням підвищити свій рівень володіння мовою та розвинути соціокультурну компетенцію. Автентичні матеріали, такі як газети та журнали, надають можливість учням ознайомитися з реальними текстами, які не були адаптовані для навчальних цілей. За словами П. Сандерсона, ці матеріали зберігають свою первинну форму і можуть бути легко використані в навчальному процесі. Дослідження показують, що інтеграція автентичних матеріалів у навчання мови має значні переваги [67].

За П. Гранді, вивчення англійської мови за допомогою англомовних газет і журналів має значний потенціал. Ці джерела пропонують широкий спектр текстів та великий обсяг інформації, надаючи учням автентичні або напівавтентичні приклади письмової англійської. Це сприяє ознайомленню з різноманітними стилями, словниковим запасом і граматичними структурами, що допомагає розвивати комплексне розуміння мови [59]. С. Парапалі підкреслює, що використання газет і журналів у класі може значно підвищити ефективність навчання. Застосування друкованих та електронних медіа привертає увагу учнів та підтримує їх активність. Газети пропонують широкий спектр тем, таких як новини, огляди, редакційні статті та розваги, що робить їх цінним ресурсом для викладання англійської. Крім того, газети щодня пропонують новий контент, створюючи динамічний і автентичний мовний досвід [90, с. 168].

С. Парапалі також зазначає, що журнали мають позитивний вплив на процес навчання англійської мови. Вони забезпечують різноманітні переваги, сприяючи розумінню мови, надаючи додаткову інформацію та створюючи цікаву атмосферу для навчання. Кольорові та привабливі журнали привертають увагу учнів і мотивують їх до активної участі у навчальних заходах. Викладачі можуть використовувати різні матеріали з журналів, такі як зображення та історії, для стимулювання творчості та мовного розвитку учнів. Наявність журналів, орієнтованих на різні вікові групи, дозволяє адаптувати навчальні матеріали до

потреб кожного учня [90, с. 169-170].

За словами П. Гранді, автентичні газети та журнали особливо корисні для розвитку навичок читання та розширення знань учнів про сучасні події. Проте їх користь не обмежується лише читанням. Англомовні газети і журнали пропонують широкий спектр матеріалів, які можуть бути використані для розвитку лексики, граматики, а також сприяють кращому розумінню культурних та соціальних аспектів мови [26].

Дж. Хармер звертає увагу на те, що учні, які вивчають англійську як іноземну, часто стикаються з труднощами під час читання автентичних газетних текстів. Ці труднощі обумовлені складними мовними особливостями, такими як незрозумілі заголовки, багатий словниковий запас та різноманітні граматичні структури. Такі складнощі призводять до того, що учні змушені читати і перекладати текст слово за словом, що ускладнює розуміння загального змісту. Щоб подолати ці проблеми, дослідник пропонує вчителям ознайомлювати учнів з автентичними газетними або напіваавтентичними текстами журналів, роблячи акцент на змісті, а не на формі [28]. Він також зазначає, що учні зазвичай демонструють вищий рівень розуміння у рецептивних навичках, таких як читання та аудіювання, порівняно з продуктивними навичками, такими як мовлення та письмо. Це свідчить про те, що учні можуть сприймати більш складні мовні структури під час читання або слухання, але відчують труднощі з їх самостійним використанням у мовленні або письмі [61].

С. Алі та В. Деві наголошують, що газети пропонують широкий спектр матеріалів на різні теми, такі як спорт, освіта, культура, історія та географія. Ці матеріали відображають сучасне використання мови та ідіоматичні вирази, які можуть бути відсутніми у підручниках. Таким чином, англомовні газети та журнали є цінними ресурсами для розуміння мови, вони надають унікальну можливість досліджувати різні стилі мови, знайомити учнів з ідіомами та стимулювати їхню цікавість. Використання газет у процесі вивчення мови може сприяти підвищенню мовної компетенції та культурної обізнаності учнів [3].

П. Гранді підкреслює, що газети та журнали надають учням багатий обсяг інформації про культуру та суспільство, допомагаючи їм краще зрозуміти людей,

місця та літературу, пов'язані з мовою. Залучення до газет та журналів сприяє успішній акультурації та вивченню іноземної мови. Це відбувається тому, що учні мотивовані вивчати мову для отримання знань про носіїв мови, місця, де вона використовується, та літературні твори, які в ній створюються [102].

П. Сандерсон наголошує, що газети пропонують широкий спектр текстів і мовних прийомів, які зазвичай не представлені у традиційних матеріалах для вивчення мови. Досвідчені викладачі можуть використовувати ці ресурси для створення цікавих навчальних заходів, залучаючи учнів до розважальних занять із використанням різноманітних та захоплюючих газетних матеріалів [48]. Н. Мехта додає, що газети є основним джерелом інформації та знань, що робить їх ідеальним ресурсом для тих, хто вивчає мову. Англomовні газети пропонують широкий спектр контенту, який легко доступний учням, що дозволяє їм носити з собою цінну інформацію. Автор підкреслює доцільність вибору англійських газет як інструменту навчання завдяки їхній доступності та різноманітності тем, які вони охоплюють [42].

У дослідженні, проведеному П. Дхерамом та Н. Рані, підкреслюється цінність англomовних газет і журналів як інструменту для вивчення англійської мови. Автори зазначають, що газети є широко доступним та популярним джерелом інформації у всьому світі, а також надають учням значні можливості для покращення знань і мовних навичок. Завдяки своїй доступності та різноманітності матеріалу, газети стають незамінним засобом для навчання, дозволяючи учням знайомитися з актуальними темами та вживанням мови в реальних ситуаціях [13].

Л. Аджаї зазначає, що газети надають широкий спектр інформації з різних тем, включаючи національні та міжнародні новини, політику, здоров'я, музику, спорт, розваги, мистецтво, моду, право, економіку, медицину, науку і технології. Це різноманіття контенту створює учням сприятливі умови для вивчення мови та надає їм реальні приклади використання англійської у повсякденному житті. Включення газет у навчальний процес дозволяє викладачам створити динамічне та захопливе середовище для вивчення мови, яке відображає реальні ситуації спілкування [1]. Використовуючи статті з газет, викладачі можуть підібрати

завдання, які підходять під рівень учнів та їх інтереси, тим самим роблячи процес навчання більш ефективним і мотивуючим.

Т. Новікова пропонує принципи використання медіа у викладанні іноземної мови, зокрема англійської, враховуючи специфіку сучасного медіадискурсу. Одним із ключових принципів є поєднання навчання з вихованням. Використовуючи медіаматеріали для дидактичних цілей, необхідно враховувати потребу у формуванні гармонійно розвиненої особистості. Це включає сприяння інтелектуальному, естетичному, екологічному та патріотичному розвитку учнів. Доцільно залучати джерела, які допомагають створити позитивний імідж України на міжнародній арені та сприяють розвитку поваги до історичної спадщини як своєї країни, так і країн, які говорять цільовою мовою. Таке поєднання дозволяє виховувати повагу до національних та універсальних цінностей [86, с. 121]. Включення медіаматеріалів у процес навчання сприяє розвитку в учнів усвідомленого ставлення до своєї культури та світової спільноти, а також формуванню всебічно розвиненої особистості.

В. Бурак також звертає увагу на переваги використання англomовних газет і журналів у процесі вивчення англійської мови. Один із принципів, на який вона наголошує, – це зв'язок навчання з реальними ситуаціями. Аналізуючи медіа та обираючи матеріали для уроків англійської, важливо зосередитися на темах, які є актуальними для учнів та сприяють їхньому професійному розвитку. Інший важливий принцип – свідоме навчання, яке полягає у тому, що краще навчитися «як навчатися», а не просто здобувати знання. Бажані результати навчання включають самосвідомість, глибоке розуміння теоретичних знань і практичних навичок, які здобуваються через особисту когнітивну діяльність. Учні повинні набувати досвіду самостійного здобуття знань та вмінь, що готує їх до самонавчання та самоосвіти [57, с. 12].

Р. Ключник підкреслює, що вивчення англійської мови впливає на свідомість учня як суб'єкта пізнання, змінюючи його сприйняття навколишнього світу та його елементів. Це сприяє подоланню «монокультуралізму» та «лінгвоцентризму», розширюючи горизонти учнів та допомагаючи їм бачити світ через призму нової лінгвістичної системи [71, с. 98]. Англomовні газети та

журнали в навчанні мають численні переваги, серед яких розвиток мовних навичок, розширення словникового запасу, поглиблення культурного розуміння та підвищення залученості учнів. Включення автентичних матеріалів у процес вивчення мови сприяє орієнтованому на учня підходу, стимулює активну участь та творчість. Однак вчителі повинні ретельно розробляти завдання та враховувати рівень володіння мовою своїх учнів, щоб оптимізувати використання газет та журналів як ефективних навчальних ресурсів.

Г. Кушнір наголошує на важливості використання візуальних та аудіальних стимулів у процесі запам'ятовування інформації. Зокрема, фізичні газети залучають тактильні відчуття, що сприяє кращому сприйняттю та запам'ятовуванню матеріалу. Перегляд відео на таких платформах, як YouTube, розвиває навички аудіювання та створює основу для виконання різних вправ. Важливим принципом, який виділяє Г. Кушнір, є наукова основа навчання. Учні повинні здобувати знання на підставі наукової достовірності, яка має подаватися на високому інтелектуальному рівні. Навчання повинно охоплювати методологічний плюралізм, дозволяючи різноманітні підходи до викладання. Аналіз медійних матеріалів, таких як статті, інтерв'ю та новинні випуски, допомагає розвивати критичне мислення, навчаючи учнів оцінювати точність або помилки в поданій інформації [80, с. 162].

Отже, залучення англomовних газет і журналів у процесі вивчення англійської мови є ефективним засобом для розвитку мовних навичок, розширення словникового запасу та поглиблення культурного розуміння. Використання таких автентичних матеріалів не лише сприяє ознайомленню учнів з реальним використанням мови, але й забезпечує учням можливість розвивати критичне мислення та здатність аналізувати різноманітну інформацію. Газети та журнали, завдяки своєму актуальному та різноплановому контенту, стимулюють активну участь та мотивацію до навчання, допомагаючи учням краще зрозуміти культурні та соціальні аспекти суспільства, у якому функціонує мова. Окрім того, такі матеріали дозволяють учням подолати «монокультуралізм» та «лінгвоцентризм», відкриваючи перед ними нові погляди на світ та його різноманітність. Щоб оптимізувати їх використання, вчителі

повинні враховувати рівень підготовки учнів, забезпечуючи належне поєднання складності текстів і завдань, спрямованих на всебічний розвиток мовних компетенцій.

2.2. Переваги та недоліки використання англомовних періодичних видань у навчанні

Використання англомовних газет і журналів у процесі вивчення англійської мови має ряд переваг. По-перше, автентичні матеріали дають учням доступ до лексичних одиниць та граматичних конструкцій, які рідко зустрічаються в традиційних підручниках. Учні можуть ознайомитися зі скороченнями та реальними мовленнєвими ситуаціями, а також вивчити справжній тон і невербальну комунікацію носіїв мови. Прослуховування автентичних аудіоматеріалів допомагає розвивати навички розуміння мовлення у природному середовищі, включаючи здатність фільтрувати фоновий шум та зосереджуватися на розпізнаванні значення у розмовах. Це є важливим аспектом, оскільки автентичні записи значно відрізняються від адаптованих навчальних аудіоматеріалів.

Крім того, англомовні газети та журнали дозволяють учням краще розуміти культуру англомовних країн. Вони не тільки спостерігають за використанням мови, але й занурюються в контекст, який відображає культурні та соціальні аспекти цих суспільств. Це сприяє глибшому розумінню та розвитку міжкультурної компетенції, що є головним для фахівців-філологів. Крім того, автентичні матеріали підвищують мотивацію учнів, оскільки вони відчують, що вивчають мову в реальних комунікативних ситуаціях, а не просто заради оцінок чи виконання завдань. Отже, використання автентичних ресурсів сприяє не лише розширенню словникового запасу, але й розвитку комунікативних навичок.

Однак разом з перевагами існують також певні недоліки використання автентичних матеріалів. Одним із головних є складність текстів. Газети та журнали часто містять складну лексику, складні граматичні структури та

ідіоматичні вирази, що може ускладнити процес розуміння, особливо для учнів із початковим рівнем володіння мовою. Вчителям потрібно ретельно обирати матеріали та адаптувати їх під рівень підготовки учнів, щоб уникнути перевантаження складними текстами. Крім того, автентичні матеріали можуть мати обмежений доступ до певної аудиторії через необхідність підписки або плати за доступ до контенту. Це може стати перешкодою для деяких учнів або навчальних закладів [33].

Ще одним недоліком є те, що газети та журнали часто висвітлюють події з певної точки зору, відображаючи суб'єктивні думки авторів. Це може вплинути на сприйняття інформації учнями, особливо якщо вони не володіють достатніми навичками критичного мислення для аналізу та інтерпретації представленого матеріалу. У цьому контексті важливо навчити учнів критично оцінювати зміст, щоб уникнути прийняття упереджених або неповних висновків [33].

Однією з головних переваг використання англomовних газет і журналів є можливість занурення учнів у справжнє мовне середовище, знайомство з різноманітними стилями письма, а також розширення словникового запасу та розуміння різних граматичних структур. За словами Дж. Хармера, такі автентичні матеріали допомагають учням краще зрозуміти культурний контекст англomовних країн, а також актуальні соціальні проблеми та події, що сприяє їхньому загальному розвитку. Газети та журнали охоплюють широкий спектр тем, що дозволяє учням обирати матеріали, які відповідають їхнім інтересам. Це, у свою чергу, сприяє підвищенню мотивації та активнішій участі у навчальному процесі. Навіть адаптовані журнали, які розроблені для певних рівнів володіння мовою, можуть слугувати реалістичними моделями для практики англійської, допомагаючи розвивати різні мовні навички [28, с. 40].

Проте, газети та журнали часто містять складну лексику, ідіоматичні вирази та спеціалізований контент, що може ускладнювати процес навчання. Ще однією проблемою є обмежений доступ до деяких англomовних періодичних видань. Для учнів у неанглomовних країнах або у складних економічних умовах придбання цих видань може бути фінансово обтяжливим. Адаптація автентичних матеріалів під конкретний рівень володіння мовою іноді призводить

до викривлення змісту та втрати автентичності, що може негативно вплинути на сприйняття мови [28, с. 187].

З іншого боку, Г. Оура зазначає, що автентичні матеріали можуть бути адаптовані відповідно до рівня та інтересів учнів, що дає змогу навіть тим, хто має середній рівень або соромиться висловлюватися, брати активну участь у навчальному процесі. Такий підхід сприяє самостійній мотивації та швидкому розвитку мовних навичок. Викладачі можуть вибирати візуально та аудіально привабливі матеріали, які легко привертають увагу та допомагають швидше зрозуміти зміст. Це дозволяє учням ефективно застосовувати англійську мову як у межах класу, так і поза ним, а також допомагає поєднувати навчання з реальними життєвими ситуаціями [45].

Одним з основних викликів є складність автентичних текстів, що може стати серйозною перешкодою для учнів з нижчим рівнем володіння мовою. У таких виданнях часто зустрічається складна лексика, спеціалізовані терміни та ідіоматичні вирази, які можуть бути незрозумілими для тих, хто ще не досяг достатнього рівня знань. Це може призвести до втрати інтересу до вивчення мови, оскільки учні можуть відчувати себе перевантаженими складністю текстів і не бачити швидких результатів своїх зусиль. Така ситуація особливо актуальна для учнів, які тільки розпочинають вивчати англійську або мають обмежений досвід спілкування з автентичними матеріалами [там само].

Крім того, зміст матеріалів у англomовних газетах і журналах не завжди відповідає конкретним цілям та потребам учнів. Теми, які розглядаються у цих виданнях, можуть бути занадто складними, специфічними або нецікавими для певної групи учнів, особливо якщо їхні інтереси не збігаються з тематикою газетних статей. Це може створювати додаткові труднощі у навчальному процесі, оскільки вчителям доводиться адаптувати матеріали під потреби учнів або шукати інші способи залучення їх до активного навчання. Окрім того, автентичні матеріали іноді потребують значних зусиль з боку викладачів для підготовки до занять, оскільки вони повинні ретельно підбирати статті, що підходять за рівнем складності та відповідають навчальним цілям [там само].

Отже, використання англomовних періодичних видань у навчанні

англійської мови має значні переваги, зокрема доступ до сучасної лексики, ідіом, та реального мовного середовища. Це сприяє розвитку міжкультурної компетенції та підвищує мотивацію учнів, надаючи їм змогу вивчати мову в актуальних контекстах. Проте є і недоліки: складність текстів з ускладненою лексикою може викликати труднощі для учнів з нижчим рівнем знань. Газети та журнали часто відображають суб'єктивні погляди, що вимагає розвитку критичного мислення в учнів. Доступ до деяких видань може бути обмежений через платний контент. Тому використання таких матеріалів потребує ретельного відбору та адаптації з боку викладачів.

2.3. Практичне застосування газетних текстів для вивчення термінів, неологізмів, евфемізмів, кліше та оцінної лексики

Практичне застосування газетних текстів для вивчення термінів є важливим компонентом вивчення англійської мови, особливо коли йдеться про спеціалізовані теми, такі як екологія, туризм, наука тощо. Статті з англomовних журналів можуть стати ефективним інструментом для розширення словникового запасу учнів та покращення їхнього розуміння складних термінів у контексті. Наприклад, стаття, присвячена екотуризму в Карибському регіоні, містить багато спеціалізованих термінів, таких як *biodiversity*, *eco-resort*, *renewable energy*, та *sustainability*. Цей текст може бути використаний на уроках з теми «Ecology and tourism» або «Preservation of the environment» для учнів середнього та просунутого рівня.

Наприклад, можна використати вправу, спрямовану на розуміння та вивчення нових термінів у контексті статті. Учням надається витяг з тексту, в якому присутні ключові терміни. Завдання вчителя – провести інтерактивну дискусію з учнями, під час якої вони обговорюють значення термінів та їхнє використання у статті. Вчитель починає заняття з короткого вступу:

Teacher: *Today, we're going to explore some key terms related to ecotourism. Look at the excerpt from the article about Caribbean destinations. What do you think the term 'biodiversity' means in this context?*

Student 1: *I think it refers to the variety of plants and animals on the island.*

Teacher: *Exactly. 'Biodiversity' means the variety of life forms within a particular ecosystem. Now, let's look at the term 'eco-resort'. Based on the article, how would you define an eco-resort?*

Student 2: *An eco-resort is a place where they care about the environment and try to reduce their impact on nature.*

Teacher: *Yes, that's correct. An eco-resort is a type of accommodation that emphasizes environmental sustainability, often by using renewable energy and promoting conservation practices.*

Після цього вчитель пропонує учням знайти інші терміни у тексті, пояснити їхнє значення та обговорити, як ці терміни взаємопов'язані. Це сприяє поглибленому розумінню термінології та її застосуванню в контексті.

Після цього можна використати іншу вправу, де вчитель пропонує учням створити власні речення, використовуючи терміни зі статті. Завдання може бути розділене на кілька етапів. На першому етапі учні працюють у парах, обговорюючи різні аспекти екотуризму та використовуючи терміни з тексту. На другому етапі вони презентують свої висловлювання перед класом. Вчитель пропонує завдання:

Teacher: *Now that we have discussed these terms, let's use them in our own sentences. Work in pairs and talk about how an eco-resort might contribute to the preservation of biodiversity. Try to use at least three terms from the article in your explanation.*

Student 1: *An eco-resort can help protect biodiversity by using renewable energy and promoting sustainable practices, like conserving water and reducing waste.*

Student 2: *Yes, and they can also educate visitors about the importance of conservation, which can lead to more awareness and protection of natural habitats.*

Teacher: *Great! You've both used the terms effectively. This exercise helps you see how these terms are connected in real-world situations.*

Ці вправи дозволяють учням не лише зрозуміти значення нових термінів, але й активно використовувати їх у мовленні. Аналіз контексту допомагає учням краще засвоїти лексичні одиниці та зрозуміти їхню важливість у реальних

комунікативних ситуаціях. Вивчення термінів у контексті автентичних статей стимулює розвиток критичного мислення та сприяє застосуванню мовних навичок у практичних ситуаціях, що робить процес навчання більш інтерактивним та ефективним.

Стаття «9 Mental-Health Resolutions for 2024, According to Therapists» [85] містить важливі терміни, які стосуються сучасних проблем ментального здоров'я, та пропонує багатий лексичний матеріал для практичного використання у класі. Її можна застосувати на уроках, де обговорюються такі теми, як «Mental Health», «Well-being», або «Modern Society Challenges». Використання тексту дозволяє учням розвивати лексичні та мовні навички, а також сприяє критичному мисленню та підвищенню їхньої обізнаності щодо питань психічного здоров'я.

Для інтеграції статті у навчальний процес можна застосувати різноманітні методи, включаючи рольові ігри, обговорення та аналітичні вправи.

Рольова гра «Therapist and Patient» спрямована на застосування термінів на практиці. Учні діляться на пари, де один виконує роль терапевта, а інший – пацієнта, який звертається з певною проблемою. Перед початком вправи вчитель пояснює, що кожен пацієнт має розповісти про проблему, пов'язану з психічним здоров'ям, використовуючи терміни зі статті, такі як *ruminatіon*, *empathy*, *climate anxiety*, або *self-care*.

Teacher: *«Now, we're going to practice some of the terms we've learned in a real-life scenario. One of you will be a therapist, and the other will be a patient. The patient will describe a mental health issue, and the therapist will use the terms we've discussed to provide advice. Let's start with an example. Who wants to go first?»*

Student (пацієнт): *«I've been feeling really anxious lately, especially about the environment. I can't stop thinking about it».*

Student (терапевт): *«It sounds like you might be experiencing climate anxiety. One way to manage this is to take small actions that make you feel more in control. Have you considered doing something positive for the environment, like reducing plastic use? »*

Під час цієї вправи учні не тільки вивчають нові терміни, а й застосовують

їх у контексті, що сприяє глибшому розумінню. Вчитель може надати підказки або допомогти учням розширити відповіді, використовуючи додаткові терміни зі статті. Після виконання вправи кожна пара може поділитися своїм досвідом з класом, обговорюючи, як вони використовували терміни для вирішення проблеми.

Групове обговорення «Creating a Mental Health Campaign» орієнтоване на розвиток навичок критичного мислення та командної роботи. Учні діляться на малі групи та отримують завдання розробити коротку кампанію з підтримки психічного здоров'я на основі тем і термінів зі статті. Вони повинні включити у свій план такі терміни, як *mental health*, *self-care*, *empathy*, та *social-media use*, і продумати, як вони будуть інформувати громадськість про важливість цих аспектів.

Teacher: *«In your groups, I want you to come up with a brief mental health campaign. Use the terms we've learned, like 'mental health,' 'self-care,' and 'empathy,' to create messages that would help people understand the importance of these concepts. How would you promote mental health awareness using these terms?»*

Student 1: *«We could create a social media challenge that encourages people to take a break from their phones for 'self-care'. The challenge could be called 'Unplug for Self-Care.'»*

Student 2: *«We can also include tips on how to manage 'rumination,' like turning negative thoughts into constructive questions».*

Student 3: *«Our campaign could also focus on developing 'empathy' by encouraging people to connect with someone from a different background. We could use the slogan 'Step into Someone Else's Shoes.'»*

Ця вправа розвиває вміння працювати у команді, а також стимулює креативність, оскільки учні повинні знайти нові способи просування ідей, пов'язаних з психічним здоров'ям. Після завершення обговорення групи презентують свої виступи класу, що надає можливість для обговорення та зворотного зв'язку.

Стаття про зміни клімату [87] також містить численні терміни, які не лише є важливими для розуміння сучасних глобальних викликів, але й сприяють

розширенню словникового запасу учнів: «*Environmental Protection Agency*», «*fossil fuel emissions*», «*particulate matter*», та «*greenhouse gas emissions*». За допомогою цієї статті можна організувати декілька вправ, спрямованих на розвиток навичок читання, розуміння та використання наукової лексики в контексті. Для цього можна використовувати вправи, що поєднують елементи рольової гри та критичного мислення, допомагаючи учням не тільки запам'ятати терміни, а й застосовувати їх у власних висловлюваннях.

Рольова гра «Експертна дискусія». Учні поділяються на групи, кожна з яких отримує роль експертів з різних сфер, пов'язаних із зміною клімату. Наприклад, одна група представляє «Експертів із забруднення повітря», інша – «Екологів-дослідників», третя – «Представників урядових органів». Перед початком дискусії кожна група отримує перелік термінів із статті, які вони мають застосувати під час обговорення. Кожна група має підготувати короткі виступи з використанням термінів для обговорення питання: «*Які основні виклики, пов'язані зі зміною клімату, і як їх вирішити?* »

Teacher: «*Today, we will simulate a discussion among climate change experts. Each group will represent a different perspective, such as air pollution experts, ecological researchers, and government officials. Your task is to present your viewpoint using the key terms provided. Let's start with the 'Air Pollution Experts.' Can you explain the current situation regarding air quality?* »

Student 1: «*As air pollution experts, we are particularly concerned about the increasing levels of 'particulate matter' and 'ground-level ozone.' These pollutants are once again infiltrating our communities, reversing the progress made in recent decades*».

Teacher: «*Very good. And how about the 'Ecological Researchers'? What is your perspective on this issue?* »

Student 2: «*We believe that 'fossil fuel emissions' are the primary cause of climate change. The increase in 'greenhouse gas emissions' is leading to more frequent wildfires, prolonged droughts, and extreme weather events*».

Після того як усі групи виступлять, вчитель може модерувати дискусію, задаючи питання, щоб допомогти учням глибше зрозуміти терміни та їх

застосування в різних контекстах. Такий підхід сприяє розвитку навичок критичного мислення, оскільки учні не лише відтворюють терміни, а й використовують їх для формулювання аргументів.

«Термінологічний ланцюг». Для цієї вправи учні витягують картки з термінами зі статті, наприклад, «*fossil fuel emissions*», «*Environmental Protection Agency*», або «*climate change mitigation*». Учні повинні створити короткі висловлювання або діалоги, які пояснюють або ілюструють значення цих термінів у контексті. Вчитель обирає одну з карток, і учень повинен почати ланцюг речень, використовуючи цей термін у своєму висловлюванні. Кожен наступний учень продовжує ланцюг, використовуючи інший термін, обраний випадковим чином.

Teacher: *«Let's create a terminology chain. I'll pick a card. The term is 'fossil fuel emissions.' Can anyone start a sentence using this term? »*

Student 1: *«Fossil fuel emissions are a major contributor to global warming, leading to an increase in the Earth's average temperature».*

Teacher: *«Excellent! Now, let's see... The next term is 'Environmental Protection Agency.' Who can continue? »*

Student 2: *«The Environmental Protection Agency was established to regulate emissions and protect the environment from pollutants».*

Teacher: *«Great! Next term: 'climate change mitigation.'»*

Student 3: *«Climate change mitigation involves reducing the emission of greenhouse gases to slow down global warming».*

Ця вправа сприяє активному засвоєнню термінів, дозволяючи учням краще зрозуміти їх у контексті та використовувати у власних висловлюваннях. Крім того, елемент випадковості додає динамічності та інтересу до процесу навчання.

Стаття про VR [104] також надає багатий матеріал для вивчення специфічних термінів, що пов'язані не лише з технологіями, але й з етикою, соціологією та мистецтвом. Цей текст можна застосувати в навчальному процесі для теми, присвяченої сучасним технологіям та їх впливу на суспільство. Завдяки цьому учні зможуть розширити свій лексичний запас та розвинути вміння інтерпретувати складні терміни у відповідному контексті.

Заповнення пропусків. Мета цієї вправи – допомогти учням краще засвоїти термінологію, пов'язану з VR, розуміючи її значення в контексті. Учнімається текст з пропусками, які вони мають заповнити відповідними термінами, використовуючи статтю як джерело інформації.

Teacher: *«Let's look at this passage from the article again. I've removed some key terms that we've discussed today. Your task is to fill in the blanks with the correct terms. Remember to think about the context in which these terms are used».*

Учні отримують уривок зі статті з пропусками: *«Neshat's film similarly puts me in someone else's shoes. First of all, I seem to be viewing the dance through the eyes of a military thug. But then the point of view shifts and I become the nameless dancer... This shift in perspective is a powerful use of _____ (1), allowing us to understand the experience from multiple angles».*

Учні заповнюють пропуски, обираючи правильний термін, наприклад, *«immersive experience»* для першого пропуску.

Teacher: *«Who wants to share their answer for the first blank? »*

Student: *«I think the term is 'immersive experience' because the article describes how the film makes the viewer feel like they are part of the situation».*

Teacher: *«Exactly! The term 'immersive experience' is used to show how VR can make us feel like we're really there, experiencing what the characters are going through».*

Ця вправа допомагає учням закріпити розуміння термінів у контексті, що підвищує їхню здатність використовувати нову лексику під час обговорення складних тем.

Вправа на знаходження відповідностей спрямована на розвиток навичок співставлення термінів та їх визначень. Учні отримують список термінів зі статті та їх визначення, але у випадковому порядку. Їхнє завдання – знайти відповідності між термінами та їхніми правильними визначеннями.

Teacher: *«Now, let's match the terms with their definitions. You'll see a list of terms on the left and definitions on the right. Try to connect each term with the correct definition based on what we learned from the article».*

На дошці або аркушах паперу розміщуються терміни та визначення:

- 1) *VR (Virtual Reality)*
- 2) *Immersive Experience*
- 3) *Facial Recognition Software*
- 4) *Transhumanism*

І визначення, наприклад:

- 1) *A technology that creates a simulated environment where users feel they are part of that world.*
- 2) *A system that identifies or verifies individuals by analyzing their facial features.*
- 3) *A philosophical movement aiming to enhance human capacities using technology.*

Учні співставляють терміни з їх визначеннями.

Student 1: *«VR matches with 'A technology that creates a simulated environment where users feel they are part of that world.'»*

Teacher: *«Perfect! And what about 'Facial Recognition Software'?»*

Student 2: *«It's 'A system that identifies or verifies individuals by analyzing their facial features.'»*

Teacher: *«That's right! This exercise helps us understand not just the terms, but also their applications in real-world contexts»*

Ці вправи роблять процес вивчення термінів інтерактивним, дозволяючи учням застосовувати свої знання у практичних завданнях. Через ці види діяльності учні навчаються не лише розпізнавати спеціалізовані терміни, але й використовувати їх у власних обговореннях, тим самим розширюючи свій мовний та культурний кругозір.

У процесі вивчення англійської мови особливу роль відіграє також вивчення евфемізмів, оскільки вони є невід'ємною частиною сучасного мовного вжитку, особливо у медійному контексті. Використання газетних текстів для вивчення таких мовних конструкцій допомагає учням краще розуміти соціальні та культурні контексти мови, а також вдосконалювати свої навички спілкування. На основі прикладів із сучасних газетних матеріалів можна створювати цікаві та інноваційні вправи для вивчення евфемізмів, що зробить навчання більш

інтерактивним.

Одна з можливих вправ може бути спрямована на пошук відповідностей між евфемізмами та їхніми прямими еквівалентами. Для цього вчитель роздає учням картки з евфемізмами, такими як «*passed away*», «*collateral damage*», «*economically disadvantaged*», а також картки з їхніми більш прямими еквівалентами: «*died*», «*civilian casualties*», «*poor*». Учні мають знайти відповідності між картками, пояснюючи, чому використовуються саме евфемізми, і в яких контекстах вони звучать прийнятніше.

Teacher: *«Let's start by matching the euphemisms with their direct equivalents. Why do you think the media uses terms like 'passed away' instead of 'died'? What is the effect of this on the reader? »*

Student 1: *«I think 'passed away' sounds softer and more respectful. It shows sensitivity to the reader's feelings, especially in tragic contexts».*

Teacher: *«Exactly. And now, what about 'collateral damage'? What is the meaning behind this term, and why is it used instead of simply saying 'civilian casualties'? »*

Student 2: *«'Collateral damage' makes the situation seem less personal and more technical. It hides the tragic consequences of war by focusing on the broader context».*

Інша вправа може бути побудована на заповненні пропусків у реченнях, де учні мають підібрати, який евфемізм підходить до конкретної ситуації. Учням пропонуються речення, з яких вилучені певні терміни, і вони мають вставити відповідний евфемізм. Наприклад:

«*The Queen has _____ at Balmoral this afternoon*». (правильна відповідь: «*passed away*»)

«*The explosion caused significant _____ among the civilians in the area*». (правильна відповідь: «*collateral damage*»)

Teacher: *«In these sentences, we've removed certain words that are euphemisms. Your task is to fill in the blanks with the appropriate euphemism. Think about the context and what tone the writer is aiming for».*

Student 1: *«The Queen has passed away this afternoon. It sounds more*

respectful».

Teacher: *«Yes, very respectful. Now, can someone explain why 'collateral damage' is used in the second sentence? »*

Student 2: *«Because it hides the emotional impact of people being hurt or killed. It makes it sound less personal».*

Такі вправи не лише допоможуть учням засвоїти значення та використання евфемізмів, а й навчать їх аналізувати контексти, у яких ці мовні конструкції застосовуються.

Неологізми є невід'ємною частиною сучасної англійської мови, особливо в журналістських текстах, де постійно з'являються нові слова та вирази, що відображають сучасні тенденції, технологічний прогрес та культурні зміни. Статті, що висвітлюють нові слова, такі як «*Gloomster*» або «*thirst trap*», надають учням можливість ознайомитися з цими новими мовними одиницями в реальному контексті. Використовуючи такі тексти на уроках англійської мови, учні не лише дізнаються про значення та вживання нових слів, а й про культурні явища та ситуації, в яких ці неологізми виникають і використовуються.

Для глибшого розуміння та засвоєння неологізмів пропонуються такі вправи.

Вправа 1: «Відгадай неологізм».

Учням роздають картки з визначеннями неологізмів, наприклад, «*thirst trap*», «*rizz*», «*chef's kiss*». Їхнім завданням є знайти відповідне слово серед запропонованих варіантів. Вчитель розпочинає вправу з пояснення завдання:

Teacher: *«Today we're going to explore some new words that have recently been added to the dictionary. I will give you a card with a definition, and your job is to match it with the correct new word. For example, if you get a card that says 'a photo or post on social media intended to attract attention,' what word would you choose? »*

Student 1: *«Is it 'thirst trap'? »*

Teacher: *«Exactly! 'Thirst trap' is a term used for a post that seeks to attract attention».*

Ця вправа допомагає учням зрозуміти, як нові слова визначаються в

реальному контексті. Учні також можуть обговорити, чому ці слова з'явилися та як вони відображають сучасні соціальні тенденції.

Вправа 2: «Створення контексту».

Учні мають створити короткі діалоги або міні-розповіді, використовуючи нові неологізми, наприклад, «*smishing*», «*rage quit*», «*GOATED*». Перед початком завдання вчитель пояснює:

Teacher: *«Now, let's use these new words in context. I want you to work in pairs to create a short dialogue or a mini-story that includes one of the new words we've learned today. Remember, the context should make it clear what the word means without directly defining it. For example, if you choose 'rage quit,' you could write a dialogue where someone is playing a game and suddenly leaves because they're frustrated».*

Учні починають роботу над діалогами. Після завершення завдання деякі пари можуть презентувати свої роботи перед класом:

Student 2: *«I can't believe he just left in the middle of the game! »*

Student 3: «Yeah, he totally rage quit after losing that level».

Teacher: *«Great use of 'rage quit'! It shows how the term is used in a real-life scenario».*

Ця вправа сприяє закріпленню знань про нові слова та допомагає учням зрозуміти, як вони можуть використовуватися в різних ситуаціях. Учні практикують творчість, уявляючи реальні життєві сценарії, що включають ці неологізми. Такі вправи не лише знайомлять учнів з актуальною лексикою, але й розвивають їхні мовні навички та розуміння сучасної англomовної культури.

Для вивчення оцінної лексики на основі статей із журналістських текстів, таких як рецензії на фільми чи книги, доцільно розглянути способи, якими автори висловлюють свої думки та формують певні враження у читачів. Ці статті пропонують багатий контекст для розуміння того, як позитивна та негативна конотації створюють певне емоційне забарвлення. Робота з такими матеріалами допомагає учням розвивати здатність розпізнавати оцінну лексику, аналізувати її використання та ефективно застосовувати у власних текстах.

Вправа «Випадкове рев'ю» спрямована на навчання учнів ефективно

використовувати оцінну лексику у власних рецензіях. Учні витягують картки зі словами чи фразами оцінної лексики з рандомного набору, який містить як позитивні, так і негативні терміни. Цю вправу можна застосувати до теми, пов'язаної з написанням рецензій на фільми або книги.

Учитель починає з короткого обговорення оцінної лексики та її ролі в критичних статтях. Потім він роздає учням картки з різними словами оцінної лексики, такими як «*riveting*», «*tedious*», «*stunning*», «*underwhelming*», «*masterful*», «*mediocre*». Учні повинні випадково обрати по одній картці зі словом.

Teacher: *«Today, we're going to write a brief review of a film or book of your choice. But there's a twist! Each of you will randomly draw a card with an evaluative word or phrase. Your task is to incorporate this word into your review creatively».*

Після того, як учні обрали свої слова, їм дається кілька хвилин на підготовку. Завдання полягає в тому, щоб включити обране слово в рецензію, не порушуючи її змістовність і контекст.

Student 1 (зі словом «*riveting*»): *«I recently watched a movie that was absolutely riveting from start to finish. The storyline kept me on the edge of my seat, and the characters were deeply compelling».*

Teacher: *«That's a great use of 'riveting'! It clearly conveys a positive evaluation of the film. Now, let's hear another example with a different word».*

Student 2 (зі словом «*tedious*»): *«In contrast, the book I read felt tedious at times. Despite its promising premise, the narrative dragged on without much development, making it difficult to stay engaged».*

Teacher: *«Excellent! You've used 'tedious' to express a critical view effectively».*

Ця вправа допомагає учням зрозуміти, як вибір слів може змінити тон та оцінку рецензії. Вона також сприяє розширенню словникового запасу та вмінню використовувати різні відтінки оцінної лексики залежно від контексту.

Написання контрастної рецензії спрямоване на навчання учнів використовувати як позитивну, так і негативну оцінну лексику в одному тексті, щоб створити збалансовану рецензію. Учні обирають дві картки – одну з позитивною, а іншу з негативною оцінною лексемою – і повинні написати

рецензію, що містить обидва ці слова.

Учитель роздає учням по дві картки – одну з позитивним, а іншу з негативним словом чи фразою. Учні повинні написати рецензію на фільм або книгу, використовуючи обидві ці лексичні одиниці.

Teacher: *«Now, you'll each draw two cards: one with a positive evaluative word and another with a negative one. Your challenge is to write a balanced review that includes both terms. This exercise will help you practice conveying nuanced opinions».*

Після того як учні обрали свої слова, вони починають писати. Наприклад, один із учнів може отримати слова «*intriguing*» та «*lackluster*».

Student: *«The movie had an intriguing premise, offering a fresh take on the classic mystery genre. However, as the plot unfolded, it became increasingly lackluster, with several predictable twists that failed to surprise».*

Teacher: *«Great job! You've successfully incorporated both words to give a well-rounded critique of the movie».*

Ця вправа допомагає учням навчитися балансувати між різними видами оцінної лексики, що є особливо важливим для написання об'єктивних та змістовних рецензій. Вона розвиває здатність до критичного мислення та підвищує усвідомлення того, як слова можуть впливати на загальний тон і сприйняття тексту.

Застосування таких вправ у процесі навчання дозволяє учням не тільки покращити свої навички письма, а й глибше зрозуміти роль оцінної лексики у формуванні критичного аналізу. Це сприяє розвитку їхньої мовної компетенції, допомагаючи більш ефективно висловлювати власні думки та враження.

Кліше часто використовуються в журналістських текстах для передачі певних емоційних чи концептуальних повідомлень, і ці статті є чудовими прикладами цього явища. Наприклад, у статті про ситуацію між Росією та Україною [17] можна зустріти такі фрази, як «*false-flag operation*», «*a crucial moment*», «*manufacture a pretext for its attack*». Ці кліше мають глибокий емоційний вплив і можуть допомогти учням зрозуміти, як журналісти передають складні політичні події доступно і з певним відтінком. Аналіз таких висловів сприяє розвитку критичного мислення, допомагаючи учням відрізнити

об'єктивну інформацію від суб'єктивного забарвлення.

Вправа «Впізнання та аналіз кліше» спрямована на допомогу учням розпізнавати кліше в тексті та аналізувати їхній вплив на сприйняття.

Вчитель роздає уривки з цих статей та просить учнів знайти та підкреслити кліше. Після цього обговорюється кожен приклад у класі.

Teacher: *«Let's start by identifying clichés in this excerpt. Can anyone point out a phrase that sounds like a cliché? »*

Student: *«I think 'a crucial moment' is a cliché».*

Teacher: *«That's correct. 'A crucial moment' is a commonly used phrase in news reporting. Why do you think journalists use this phrase? »*

Student: *«Maybe because it conveys urgency and importance quickly? »*

Teacher: *«Exactly. It's a shorthand way of conveying the seriousness of a situation without needing a lengthy explanation. However, it can also lead to overuse, making the language less impactful».*

Вправа «Переписування кліше» допоможе учням зрозуміти, як кліше можуть впливати на текст, та навчить їх переформульовувати ці вирази, щоб уникнути шаблонності.

Вчитель роздає список кліше зі статей, таких як «*a crucial moment*» чи «*false-flag operation*», та просить учнів переписати ці фрази, використовуючи більш конкретну або оригінальну лексику.

Teacher: *«Now, let's try to rephrase some of these clichés. How could we rewrite 'a crucial moment' to make it more specific? »*

Student: *«Maybe we could say 'a pivotal point in the conflict'? »*

Teacher: *«Great suggestion! 'A pivotal point in the conflict' gives us more context and makes the statement more informative. This process helps in making our writing clearer and more engaging».*

Ці вправи можна використовувати під час розгляду способів передачі інформації в медіа.

Отже, реальні медійні матеріали надають можливість розширити словниковий запас, розвинути критичне мислення та навички аналізу. Терміни в таких текстах допомагають учням зрозуміти специфічну лексику різних

галузей, тоді як неологізми відображають сучасні соціальні й культурні зміни. Евфемізми дозволяють краще зрозуміти тонкощі мови у делікатних ситуаціях, а кліше вчать розпізнавати стандартні вирази та їх вплив на читача. Оцінна лексика розкриває суб'єктивність і емоційне забарвлення тексту, сприяючи формуванню власної позиції. Розроблені вправи роблять процес навчання більш інтерактивним, допомагаючи учням ефективно використовувати англійську мову в різних контекстах.

Висновки до розділу 2

Використання англомовних періодичних видань у процесі вивчення англійської мови є важливим та ефективним інструментом, який забезпечує практичний та гнучкий підхід до навчання. Огляд літератури демонструє, що англомовні газети та журнали виступають не лише джерелом автентичного мовного матеріалу, а й відображають сучасні тенденції, культурні особливості та актуальні теми, що робить їх особливо цінними для формування мовної компетенції. Вони слугують своєрідним містком між академічним середовищем та реальним світом, дозволяючи учням занурюватися в живу, динамічну мову.

Розгляд переваг і недоліків використання англомовних періодичних видань у навчанні свідчить про те, що їх впровадження може значно підвищити мотивацію учнів та зробити процес вивчення мови більш цікавим і релевантним. Серед основних переваг – можливість ознайомитися з різноманітними стилями мовлення, розширення словникового запасу та покращення розуміння складних граматичних конструкцій. Проте, існують і певні недоліки, зокрема, необхідність адаптації матеріалів відповідно до рівня мовної підготовки учнів та можливі труднощі у розумінні специфічної лексики, що вимагає додаткового пояснення з боку викладача.

Важливо зазначити, що газетні статті та журнальні рецензії надають багатий матеріал для опанування специфічної лексики в автентичному контексті. Використання цих текстів у навчальному процесі дозволяє учням не лише ознайомитися з новими мовними явищами, а й застосувати їх у практичних ситуаціях. Наприклад, аналіз термінів у журналістських статтях сприяє глибшому розумінню різних тем, таких як екологія, технології чи соціальні проблеми. Вивчення неологізмів відображає сучасні мовні тенденції та розвиток культури, дозволяючи учням залишатися в курсі нових явищ та змін у суспільстві. Евфемізми допомагають вивчати мову у більш тактовних формах, тоді як кліше та оцінна лексика вчать розпізнавати та аналізувати тон і емоційне забарвлення тексту.

Отже, використання англомовних періодичних видань у навчанні

англійської мови є багатоаспектним інструментом, який сприяє розвитку не лише лексичних і граматичних навичок, а й розширює культурний та соціальний світогляд учнів. Завдяки практичному застосуванню журнальних текстів у класі учні отримують можливість інтерактивно та ефективно вдосконалювати свої мовні знання, готуючись до реального спілкування та розуміння складних концепцій в англomовному середовищі.

ВИСНОВКИ

Детальний аналіз публіцистичного дискурсу англomовних журналів дозволив розкрити лексичні особливості та їх функціональну роль у формуванні мовного стилю сучасної англomовної періодици.

Дискурс розуміється як складний соціолінгвістичний феномен, який включає в себе не лише текстову, але й контекстуальну складову. Публіцистичний дискурс характеризується різноманітністю функцій, серед яких домінують інформативна, впливова та розважальна. У процесі дослідження було визначено, що публіцистичний дискурс англomовних журналів поєднує в собі риси інформаційного та аналітичного дискурсів, водночас зберігаючи елементи емоційності та суб'єктивності. Особливості лексики публіцистичного дискурсу відзначаються високим рівнем інформативності, вживанням спеціальної термінології, наявністю експресивних засобів, таких як евфемізми, неологізми та кліше. Це дозволяє створювати багатопланове повідомлення, здатне не лише інформувати, але й впливати на читача.

Публіцистичний дискурс виконує декілька ключових функцій: інформативну, переконуючу, естетичну та виховну. Інформативна функція забезпечується використанням точних термінів і фактів, тоді як переконуюча функція досягається за допомогою оцінної лексики та риторичних прийомів. Естетична функція проявляється через використання метафор, кліше та стилістично маркованих виразів, які надають тексту виразності та емоційного забарвлення. Виховна функція реалізується через формування певної системи цінностей і поглядів читача. Сильові характеристики публіцистичного дискурсу в англomовних журналах включають поєднання формальної та неформальної лексики, змішування стилів, що робить текст доступним для широкої аудиторії.

Дослідження термінології, евфемізмів, неологізмів, оцінної лексики, запозичень та кліше в англomовних журналах «Newsweek», «Time», «Spectator», «People» дозволило виявити різноманітність лексичних засобів, які використовуються у сучасній англomовній періодиці. Термінологія забезпечує точність та професіоналізм у висвітленні складних тем, таких як політика, наука,

технології. Евфемізми використовуються для пом'якшення критичних тем, таких як політичні конфлікти або соціальні проблеми, і дозволяють говорити про делікатні питання в більш прийнятній формі. Неологізми відображають інновації та динамізм сучасного суспільства, допомагаючи журналістам реагувати на нові явища та тенденції. Оцінна лексика дозволяє журналістам висловлювати суб'єктивні думки та формувати ставлення читачів до певних подій або осіб. Запозичення, у свою чергу, збагачують лексичний склад англійської мови, додаючи текстам інтернаціонального колориту та допомагаючи передати специфічні культурні реалії. Кліше є ефективним інструментом для передачі усталених уявлень або емоційних реакцій, хоча їх надмірне використання може робити текст передбачуваним.

Особливості вживання цих лексичних одиниць у журналістських текстах полягають у їхньому стратегічному використанні для досягнення певного комунікативного ефекту. Термінологія використовується для надання тексту офіційності та авторитетності. Евфемізми застосовуються для пом'якшення або приховування негативного аспекту подій. Неологізми служать для відображення сучасних тенденцій та інновацій. Оцінна лексика використовується для вираження авторської позиції, створення позитивної або негативної конотації щодо описуваних подій або осіб. Запозичення додають тексту культурної глибини та допомагають краще зрозуміти контекст. Кліше дозволяють журналістам ефективно використовувати загальновідомі фрази для швидкого передавання ідей, хоча іноді вони можуть знижувати оригінальність тексту.

Огляд літератури щодо використання англomовних газет і журналів у процесі вивчення англійської мови показав, що періодичні видання є ефективним інструментом для вивчення мови, оскільки вони містять автентичні тексти, які відображають реалії сучасного суспільства. Газетні та журнальні статті сприяють розширенню словникового запасу, знайомлять учнів з актуальною лексикою та дозволяють практикувати навички читання, аналізу та інтерпретації тексту. Крім того, вони сприяють розвитку критичного мислення, оскільки допомагають учням аналізувати та оцінювати інформацію, висловлювати власні думки та аргументувати свою позицію.

На основі проведеного дослідження були розроблені практичні рекомендації щодо застосування газетних текстів у процесі вивчення англійської мови для кращого розуміння термінів, неологізмів, евфемізмів, кліше та оцінної лексики. Ці рекомендації передбачають використання різноманітних інтерактивних методів, таких як аналіз тексту, рольові ігри, дискусії та письмові вправи. Вони спрямовані на розвиток мовної компетенції учнів, розширення їхнього лексичного запасу та підвищення навичок критичного аналізу.

Отже, результати дослідження підтвердили важливість і різноманітність лексичних особливостей англomовної періодици. Англomовні журнали «Newsweek», «Time», «Spectator», «People» використовують широкий спектр лексичних засобів для передачі інформації, впливу на читача та створення певної атмосфери. Вивчення цих аспектів дозволяє глибше зрозуміти механізми функціонування публіцистичного дискурсу та його роль у сучасному суспільстві.

Подальші дослідження можуть зосередитися на порівняльному аналізі лексичних засобів у різних жанрах журналістики, а також на вивченні впливу цифрових медіа та соціальних мереж на розвиток публіцистичного дискурсу. Крім того, доцільним є розробка нових методик використання автентичних газетних текстів у навчальному процесі для покращення навичок критичного мислення та підвищення мовної компетенції учнів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Ajayi L. Newspaper as enrichment material for enhancing students' performance in English. *Perspectives on Applied Linguistics in Languages and Literature*. Ibadan: Stirring-Horden Publishers (Nig) Ltd, 2002.
2. Akhter S., Kausar R., Faisal M. Towards the description of newspapers in learning English language. 2020. No. 9. P. 962–967.
URL: <http://www.iaeme.com/IJM/index.asp>.
3. Ali S. I., Devi V. Role of newspaper in english language teaching. *International Journal of English & Education*. 2013. No. 2. P. 256–259.
4. Bell, Allan. *The Language of News Media*. Wiley-Blackwell, 1991.
5. Biber, Douglas, and Susan Conrad. *Register, Genre, and Style*. Cambridge University Press, 2019.
6. Blakemore D. Discourse and Relevance Theory. *The Handbook of Discourse Analysis*. 2003. P. 100–118.
7. Cambridge Dictionary. URL: <https://dictionary.cambridge.org/>
8. Conboy, Martin. *The Language of the News*. Routledge, 2010.
9. Cook G. The discourse of advertising. London: Routledge, 1966. 256 p.
10. Crystal D. The Cambridge Encyclopedia of Language. Cambridge, 1987. 480 p.
11. Crystal, David, and Derek Davy. *Investigating English Style*. Routledge, 2016.
12. Cummings, Louise, ed. *The Routledge Pragmatics Encyclopedia*. Routledge, 2011.
13. Dheram P., Rani N. Using English Newspapers in the ESL/EFL Classroom. *The Internet TESL Journal*. 2007. Vol. 13. No. 3.
14. Dijk T. A. van. Critical discourse studies: A sociocognitive approach. *Methods of critical discourse analysis*. 2019. No. 2. P. 62–86.
15. Dijk T. A. van. Strategies of Discourse Comprehension. New York: Academic Press, 1983. 418 p.
16. Dijk T. A. van Discourse as Structure and Process. London: SAGE Publications, 1997. 368 p.
17. Elstein S. Electronic interaction: Comparative description according to the production environment in the review of educational writing projects.

URL: <http://www.lenguas.unc.edu.ar/aledar/hosted/xicongreso/index.html>. – Title from screen.

18. Emmitt M, Pollock J. Language and learning: an introduction for teaching. Melbourne: Oxford University Press, 1997.
19. Fairclough N. Media Discourse. London: Edward Arnold, 1995. 224 p.
20. Fairclough, Norman. *Media Discourse*. Edward Arnold, 1995.
21. Foucault M. The Archaeology of Knowledge: And the Discourse on Language. London: Vintage, 1982. 256 p.
22. Fowler R. Linguistic Criticism. Oxford: Oxford University Press, 1986. 190 c.
23. Fowler, Roger. *Language in the News: Discourse and Ideology in the Press*. Routledge, 1991.
24. Graham Ph. Prediction, propagation and mediation: SFL, CDA, and the inculcation of evaluative-meaning system. *Systemic Functional Linguistics and Critical Discourse Analysis: Studies in Social Change* / L. Young, C. Harrison (eds.). London; New York: Continuum, 2004. P. 53–67.
25. Grice H.P. Logic and conversation. *Syntax and semantics*. New York: Academic Press, 1975. Vol. 3. P. 41–58.
26. Grundy P. Newspapers. Oxford: Oxford University Press, 1993.
27. Hall S. Representation: Cultural Representations and Signifying Practices, Culture, Media and Identities. London: SAGE Publications, 1997. 400 p.
28. Harmer J. The Practice of English Language Teaching. Essex : Longman, 1991.
29. Harris Z. Discourse Analysis. *Language*. 1952. No. 28. P. 1–30.
30. Has VR finally come of age? *The Spectator*. URL: <https://www.spectator.co.uk/article/has-vr-finally-come-of-age/>
- 31.

D1%82%D0%B0%D0%BA%20%D1%96%20%D1%83%20%D1%81%D0%B5%D0%BC%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%D1%86%D1%96.

32. <https://englishprime.ua/uk/anglijskij-sleng/>
33. <https://pdpu.edu.ua/doc/vr/2019/rudenko/dis.pdf>
34. <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D1%80%D1%85%D0%B0%D1%97%D0%B7%D0%BC>
35. <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D0%B0%D1%80%D0%B2%D0%B0%D1%80%D0%B8%D0%B7%D0%BC>
36. <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%B5%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D0%B7%D0%BC>
37. <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D0%B5%D1%80%D0%BC%D1%96%D0%BD>
38. Kyseliuk N., Hubina A., Martyniuk A., Tryndiuk V. Non-verbal means of communication in the representation of the emotional state of joy in modern English fictional discourse. *Cognitive Studies | Études cognitives*. 2020. No. 20. URL: <https://doi.org/10.11649/cs.2284>.
39. Longman Dictionary of Contemporary English. URL: <https://www.ldoceonline.com/>
40. Luhn, Hans P. "The Automatic Creation of Literature Abstracts." *IBM Journal of Research and Development*, vol. 2, no. 2, 1958, pp. 159-165.
41. Machin, David, and Andrea Mayr. *How to Do Critical Discourse Analysis: A Multimodal Introduction*. SAGE Publications, 2012.
42. Mehta N. K. English newspapers: exploring innovative methodological paradigm (a study into classroom dynamics). *Studia Universitatis Babes-Bolyai-Psychologia-Paedagogia*. 2010. No. 55. P. 97–104.
43. Nunan D. *Second Language teaching and Learning*. Boston: Heinle & Heinle, 1999.
44. O’Keeffe A. *Media an Discourse Analysis*. London: Routledge, 2011.
45. Oura G. K. *Authentic Task-based Materials: Bringing the Real World into the Classroom*. 2001. URL: <http://www.jcr.sophia.ac.jp/kiyou/ki2l/gaio.pdf>.

46. Parupalli S. R. The role of newspapers and magazines to teach English in the ESL/EFL classrooms in the digital era: a comprehensive study. *Journal of English language and literature (JOELL)*. 2019. Vol. 2, no. 6. P. 165–173.
47. Reah, Danuta. *The Language of Newspapers*. Routledge, 2002.
48. Sanderson P. *Using the Newspapers in the Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press, 1999.
49. Scollon R. *Mediated Discourse as Social Interaction*. – London: Routledge, 2001.
50. Widdowson H. *Aspects of Language Teaching*. Oxford: Oxford University Press, 1990.
51. Widdowson H. G. English for Specific Purposes: Criteria for Course Design in English for Academic and Specific Purposes. *Studies in Honour of Louis*. 1981. 18 p.
52. Алефіренко М.Ф. Теоретичні питання фразеології. – Харків, 1987.
53. Артемова А.Ф. Значення фразеологізмів та їх прагматичний потенціал.: Автореф. дис. ... докторів філологічних наук / А.Ф. Артемова – СПб., 1991. – 34с.
54. Банникова Ю. Інтернет-мем як медіатекст. *Медіатекст у сучасному комунікативному дискурсі*. 2020. С. 9–12.
55. Бєлова І.В., Павлова Ю.Є. Лексико-семантична характеристика військового жаргону в американській англійській мові / І.В. Бєлова, Ю.Є. Павлова // Вісники ЮУрГУ, Мовознавство. – 2008. – № 2. – С. 33-38.
56. Богданов, О.Ю. Лінгвостилістичний аналіз заголовка як елемента англомовного тексту / О.Ю. Богданов // Мовознавство. – 2005. – № 2. – С.104-110.
57. Бурак В. Самостійність навчання як сучасний дидактичний принцип. *Наукові записки*. 2013. №. 4. С. 11–16.
58. Гаріфулліна Є.І. Синоніми як стилістичний засіб у мові електронних ЗМІ / Є.І. Гаріфулліна // Загальне мовознавство і філологія. – 2009. – № 3. – С.25-31.
59. Герасимова, А. В. (2024) *Лексико-семантичні особливості американського сленгу*. In: Actual problems in education and introduction of new technologies. International Science Group, Stockholm, Sweden, с. 256-258.

60. Глінка Н. В. Семантико-стилістичні особливості англомовних текстів публіцистичного стилю. *Advanced Education*. 2014. № 1. С. 6–12.
61. Гловер, Стівен Книга пінгвінів журналістики: Секрети преси / Стівен Гловер. – Лондон: Пінгвін, 2000. – 240 с.
62. Гончар О. С. Публіцистичний дискурс та його функції. URL: <http://lib.chdu.edu.ua/pdf/novitfilolog/21/7/pdf>.
63. Гудзь Н. Генезис поняття «дискурс» у сучасній лінгвістиці. 2012. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/7168/1/12gnogpd.pdf>.
64. Дикань О. До визначення поняття дискурс у сучасній науковій парадигмі. *Наукові розвідки студентів факультету іноземної філології Харківського Національного Педагогічного Університету імені Г. С. Сковороди*. 2020. № 1. С. 23–24.
65. Добросклонська Т.Г. Тексти ЗМІ в лінгвокультурологічному аспекті / Т. Г. Добросклонська // Публіцистика та інформація в сучасному суспільстві. - 2000. - № 5. - С.75-79.
66. Єкімова, О.А. Авторський початок тексту новини / О.А. Єкімова // Журнал НГЛУ Мова і культура. – 2009. – № 4. – С. 32-36.
67. Івлєва К., Гулієва Д. Використання автентичних матеріалів у процесі викладання англійської мови студентам-філологам. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2019. Т. 3, № 23. С. 133–138.
68. Казак М.Ю. Про функціонально-стилістичний статус мови масової комунікації / М.Ю. Казак // Вісник ВДУ, філології, журналістики. – 2006. – № 2. – С. 176-181.
69. Клименко І. Теоретичні засади лінгвістичного аналізу політичного дискурсу. URL: <http://tinyurl.com/o2f8t6x>.
70. Ключник Р. М. Мовленнєвий етикет в англійській мові: деякі аспекти педагогічної практики. Сучасна вища освіта: проблеми та перспективи: VII Всеукраїнська науково-практична конференція студентів, аспірантів і науковців: тези доповідей, Дніпро, 21 березня 2019 р. Дніпро: Університет імені Альфреда Нобеля, 2019. С. 117–119.

71. Ключник Р. М. Викладання іноземної мови: етичні та культурні аспекти. Неперервна освіта для сталого розвитку: філософсько-теоретичні контексти та педагогічна практика. м. Дніпро, 6 груд. 2018 р. 2019. С. 97–98.
72. Кондрико А. А. Сучасні концепції поняттєвої інтерпретації «дискурсу» в соціальній. *Ученые записки Таврического Национального Университета им. В. И. Вернадского*. 2011. № 4. С. 152–156.
73. Коновець О. Сучасна періодика в системі наукової комунікації. *Вісник української академії друкарства*. Л. 2009.
74. Коритнік Д. Ю., Баранова С. В. Медіадис-курс як різнопланове явище сучасних медіадосліджень. *Collection of scientific papers «New Philology»*. 2020. No. 80. Vol. I.
75. Косенко Ю. В. Основи теорії мовної комунікації. Суми : Сум. нац. ун-т, 2013. 292 с.
76. Круглова А.В. Загальні моделі розвитку мови спеціального призначення медіасистеми / А.В. Круглова // «Культурне життя Півдня». – 2009. – № 1. – С.104-105.
77. Кузьменко О. Специфіка конструювання масмедійного дискурсу засобами масової інформації. Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету. Серія Філологічні науки. 2015.
78. Купцова Т. А., Колієва І. А. Лексичні особливості публіцистичного дискурсу. *Innovative development of science, technology and education: Proceedings of the 8th International scientific and practical conference*, м. Vancouver, 9–11 трав. 2024 р. Vancouver, 2024. С. 562–565. URL: <https://sci-conf.com.ua/viii-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-innovative-development-of-science-technology-and-education-9-11-05-2024-vankuver-kanada-arhiv/>.
79. Кучерова О.О. Плани змісту та повідомлення британського газетного новинного дискурсу (початок ХХІ століття) : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.01.08 «Журналістика». Київ, 2005. 20 с.

80. Кушнір Г. Л. Роль дидактичних принципів навчання у процесі засвоєння краєзнавчих знань студентами. *Наукові записки НДУ імені М. Гоголя*. 2013. № 5. С. 160–166.
81. Макнейр Браян Новини та журналістика у Великобританії / Браян Макнейр. – Лондон: Рутледж, 2003. – 253 с.
82. Максимчук О. Л. Політичний дискурс: особливості та функції. 2010. С. 1–7. – URL: <http://eprints.zu.edu.ua/6987/1/00molpdo.pdf>.
83. Михайлин І. Л. Історія української журналістики. Харків, 2005. 320 с.
84. Мірошніченко І. Г. Сучасні підходи до типології мас-медійного дискурсу. 2016. URL: <https://crust.ust.edu.ua/server/api/core/bitstreams/8537b0f2-f0d6-454a-9460-f111a7d77cf4/content>.
85. Мороховський А.Н. Стилїстика англійської мови: підручник / А.Н.Мороховський, О.П. Воробйов, Н.І. Лічошурст, З.В. Тимошенко. – К.: «Вища школа», 1991. – 272 с.
86. Новікова Т. Дидактичні принципи викладання іноземної мови майбутнім офіцерам прикордонникам. Збірник наукових праць Національної академії державної прикордонної служби України. 2016. № 2. С. 119–127.
87. Огієнко І. С. Дискурс та підходи до його аналізу: погляди на проблему сучасних англomовних дослідників. *Наукові записки*. 2012. № 23. С. 98–102.
88. Павленко Н. О. Основні підходи та методи дослідження дискурсу URL: <https://studentam.net.ua/content/view/8657/97/>.
89. Папе, С. Газетна журналістика: вступ до практики / С. Папе. – Лондон: SAGE publications Inc., 2005. – 223с.
90. Печеранський І., Васкул Х. Сучасний медійний дискурс та роль у ньому журналістського розслідування. *Вісник Київського національного університету культури і мистецтв*. 2018. № 2. С. 22–29.
91. Поліщук О. П., Свінціцька О. І. Інфосфера України: особливості мас-медійного дискурсу у контексті естетичної інформації. *Історія. Філософія. Релігієзнавство*. 2008. № 2. С. 56–59.

92. Потапенко С. І. Сучасний англомовний медіа-дискурс: лінгвокогнітивний і мотиваційний аспекти. Ніжин : Видавництво НДУ імені Миколи Гоголя, 2009. 391 с.
93. Пролигіна О. Л. Роль англомовного публіцистичного дискурсу на тлі нової реальності в Україні. 2022. URL: <https://eztuir.ztu.edu.ua/handle/123456789/8038?locale-attribute=en>.
94. Пянковська І. В. Концепція та методологія медіадискурсу. *Закарпатські філологічні студії*. 2022. Т. 1, № 26. С. 182–187.
95. Розен Є.В. На порозі ХХІ ст. Нові слова та вирази в німецькій мові / Є.В. Розен // Гнозис, гуманітар. – 2000. – № 6. – С. 46-51.
96. Руденко М. Ю. Арго. Жаргон і сленг у європейському й американському мовознавстві: історія і сучасний стан дослідження: дис. канд. філ. наук. Руденко М. Ю. Слов'янськ, 2019. 270 с.
97. Рябоконь Н. О., Капіталова Т. І. Медійний дискурс як сфера суспільної комунікації. *Збірник наукових праць «Нова філологія»*. 2022. № 87. С. 62–66. URL: <https://doi.org/10.26661/2414-1135-2022-87-10>.
98. Селіванова О. Сучасна лінгвістика : термінологічна енциклопедія. Полтава : Довкілля-К, 2006. 716 с.
99. Ступицька Н. Природа дискурсу: спроба інтерпретації. *Наукові записки*. – 2020. № 175. С. 342–347.
100. Типологічні особливості масових видань. URL: <https://ukrbukva.net/page,6,72625-Tipolog-chn-osoblivost-masovih-zhurnal-v.html>.
101. Тишакова Л. Т. Деякі аспекти аналізу публіцистичного дискурсу. URL: <http://www.uk.xlibx.com/4fililogiya/41769-14-germanistika-hhi-stolitti-kognitivna-socio-pragmalingvistika-tezi-dopovidey-iii>.
102. Тур О. М. Теоретичні і методичні засади формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців із документознавства та інформаційної діяльності в процесі професійної підготовки (ДОДАТКИ) : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / Тур О. М. Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди. Харків, 2019. 92 с.

103. Фаулер, Роджер Мова в новинах: Дискурс та ідеологія в пресі / Роджер Фаулер. – Лондон: Рутледж, 2001. – 256 с.
104. Федоров В.В. Історія виникнення англо-американської журналістики та основні етапи її розвитку / В.В. Федоров // Вісник НГЛУ, Мова і культура. – 2003. – №10. – С.105-115.
105. Федоров В.В. Основні мовно-концептуальні особливості англійського публіцистичного стилю та межі його варіювання / В.В. Федоров // Вісник КРАУНЦ Гуманіт. – 2006. – № 1. – С.3-18.
106. Хорошун О. О. Дискурс засобів масової інформації: характерні особливості. *Вісник Луганського національного університету*. 2014. URL : [http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASPmeta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=vluf_2014_6\(2\)_12](http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASPmeta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=vluf_2014_6(2)_12)
107. Хоффман, Л. Комунікаційний міттель. Fachsprache: Eine Einfuhrung / L. Hoffmann. – Берлін: Akademie Verlag, 2000. – 498 с.
108. Черепанова Л. Л. Дискурс регіональних ЗМІ: психологічний аспект: автореф. дис. ... канд. філол. наук : спец. 10.02.04 / Черепанова Л. Л. – К, 2007. – 20 с.
109. Чумак Л. М. Сміслові представлення лек-сичних неологічних одиниць у сучасних англійських медіатекстах. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2017. № 29. С. 91–94.
110. Шевченко І. С. Когнітивно-прагматичні дослідження дискурсу. Х.: Константа, 2005. С. 105–117.
111. Шугаєв А. В. Медіа-дискурс крізь призму когнітивної прагматики. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2019. С. 125–129.
112. Щерба Д. В. Соціолінгвістичний підхід до вивчення фахового дискурсу. 2007. URL: <http://eprints.zu.edu.ua/9342/1/07sdvspd.pdf>.

SUMMARY

A detailed analysis of the journalistic discourse in English-language magazines has revealed the lexical features and their functional role in shaping the linguistic style of contemporary English-language periodicals. Discourse is understood as a complex sociolinguistic phenomenon that includes not only the textual but also the contextual component. Journalistic discourse is characterized by a variety of functions, among which the dominant ones are informative, persuasive, and entertaining. During the research, it was determined that the journalistic discourse in English-language magazines combines features of both informational and analytical discourse, while retaining elements of emotionality and subjectivity. The lexical features of journalistic discourse are marked by a high level of informativeness, the use of specialized terminology, and the presence of expressive devices such as euphemisms, neologisms, and clichés. These tools help create a multi-layered message that is not only informative but also influential on the reader.

Journalistic discourse performs several key functions: informative, persuasive, aesthetic, and educational. The informative function is ensured through the use of precise terms and facts, while the persuasive function is achieved through evaluative vocabulary and rhetorical techniques. The aesthetic function is manifested through the use of metaphors, clichés, and stylistically marked expressions that add vividness and emotional coloring to the text. The educational function is realized by shaping a certain system of values and views for the reader. The stylistic characteristics of journalistic discourse in English-language magazines include a mix of formal and informal vocabulary, blending styles that make the text accessible to a wide audience.

The study of terminology, euphemisms, neologisms, evaluative vocabulary, borrowings, and clichés in the English-language magazines "Newsweek", "Time", "Spectator", and "People" revealed a variety of lexical tools used in modern English-language periodicals. Terminology ensures precision and professionalism when addressing complex topics such as politics, science, and technology. Euphemisms are used to soften critical issues such as political conflicts or social problems, allowing sensitive topics to be discussed in a more acceptable form. Neologisms reflect the innovations and dynamics of contemporary society, helping journalists react to new

phenomena and trends. Evaluative vocabulary enables journalists to express subjective opinions and shape readers' attitudes toward certain events or individuals. Borrowings, in turn, enrich the lexical composition of the English language, adding an international flavor to the texts and helping convey specific cultural realities. Clichés are an effective tool for conveying established perceptions or emotional reactions, although excessive use can make the text predictable.

The features of using these lexical units in journalistic texts lie in their strategic application to achieve a specific communicative effect. Terminology is used to lend formality and authority to the text. Euphemisms are employed to soften or hide the negative aspects of events. Neologisms reflect current trends and innovations. Evaluative vocabulary is used to express the author's stance, creating a positive or negative connotation about the events or individuals described. Borrowings add cultural depth to the text and help to better understand the context. Clichés allow journalists to efficiently use well-known phrases to quickly convey ideas, although sometimes they may diminish the originality of the text.

A review of the literature on the use of English-language newspapers and magazines in the process of learning English has shown that periodicals are an effective tool for language learning, as they contain authentic texts reflecting the realities of modern society. Newspaper and magazine articles contribute to the expansion of vocabulary, familiarize students with current vocabulary, and allow them to practice reading, analysis, and text interpretation skills. Furthermore, they help develop critical thinking, as they assist students in analyzing and evaluating information, expressing their own opinions, and arguing their positions.

Based on the research conducted, practical recommendations were developed for the use of newspaper texts in the process of learning English to better understand terminology, neologisms, euphemisms, clichés, and evaluative vocabulary. These recommendations involve the use of various interactive methods, such as text analysis, role-playing, discussions, and writing exercises. They aim to enhance students' language competence, expand their vocabulary, and improve critical analysis skills.

Thus, the research findings confirm the importance and diversity of lexical features in English-language periodicals. English-language magazines such as

"Newsweek", "Time", "Spectator", and "People" use a wide range of lexical tools to convey information, influence the reader, and create a particular atmosphere. Studying these aspects allows for a deeper understanding of the mechanisms of journalistic discourse and its role in contemporary society.

Further research may focus on the comparative analysis of lexical tools in different genres of journalism, as well as the study of the impact of digital media and social networks on the development of journalistic discourse. Additionally, developing new methodologies for using authentic newspaper texts in the educational process would be beneficial for improving critical thinking skills and enhancing students' language competence.